

Tin Mừng theo **GIĂNG**

1

Ngôi Lời Trở Nên Xác Thịt

1 Ban đầu Ngôi Lời¹ đã hiện hữu, Ngôi Lời đã hiện hữu với Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời. **2** Ngài đã hiện hữu với Đức Chúa Trời từ ban đầu. **3** Mọi vật do Ngài tạo nên; chẳng vật chi đã được tạo nên mà không bởi Ngài. **4** Trong Ngài sự sống đã hiện hữu, và sự sống là ánh sáng của nhân loại. **5** Ánh sáng chiếu vào bóng tối, và bóng tối chẳng thắng hơn được ánh sáng.

6 Có một người được Đức Chúa Trời sai đến tên là Giăng. **7** Ông đến để làm nhân chứng; ông làm chứng về ánh sáng, để nhờ ông mọi người có thể tin. **8** Ông không phải là ánh sáng, nhưng ông đến để làm chứng về ánh sáng. **9** Đó là ánh sáng thật đã đến thế gian soi sáng mọi người.

10 Ngài đã vào thế gian, thế gian đã được tạo nên bởi Ngài, nhưng thế gian chẳng biết Ngài. **11** Ngài đã đến với dân Ngài, nhưng dân Ngài chẳng nhận Ngài. **12** Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, tức cho những ai tin vào danh Ngài. **13** Đó là những người được sinh ra không bởi khí huyết, không bởi dục vọng xác thịt, không bởi ý người, nhưng bởi Đức Chúa Trời.

14 Ngôi Lời đã trở nên xác thịt và ngự² giữa chúng ta. Chúng tôi đã chiêm ngưỡng vinh quang Ngài, thật là vinh quang của Con Một đến từ Đức Chúa Cha, tràn đầy ân sủng và chân lý.

15 Giăng đã làm chứng về Ngài và công bố rằng, “Đây là Đấng tôi đã nói, ‘Đấng đến sau tôi cao trọng hơn tôi, vì Ngài hiện hữu trước tôi.’”

16 Từ sự phong phú của Ngài tất cả chúng ta đã nhận hết ân sủng này đến ân sủng khác. **17** Luật Pháp đã được ban cho qua Môi-se, nhưng ân sủng và chân lý thì đến từ Đức Chúa Jesus Christ. **18** Chưa có ai thấy Đức Chúa Trời bao giờ, ngoại trừ Con Một của Đức Chúa Trời, Đấng ở trong lòng Đức Chúa Cha; Ngài đã bày tỏ cho chúng ta biết về Đức Chúa Cha.

---

1 nt: *Lógos*, Lời Nói hay Ngôn Từ. Theo quan niệm của người xưa Ngôi Lời là uyên nguyên của vạn vật.

2 nt: dựng trại (chỉ bóng về Lều Tạm, tiêu biểu cho sự hiện diện của Chúa)

Lời Chứng của Giăng Báp-tít

(Mat 3:1-12; Mác 1:1-8; Lu 3:1-18)

19 Đây là lời chứng của Giăng khi người Do-thái phái mấy vị tư tế và người Lê-vi từ Giê-ru-sa-lem đến hỏi ông, “Ông là ai?”

20 Giăng xưng nhận và chẳng chối chi hết. Ông xưng nhận rằng, “Tôi không phải là Đấng Christ.”³

21 Họ lại hỏi, “Vậy ông là ai? Ông có phải là Ê-li chăng?”

Ông đáp, “Không phải.”

“Ông có phải là một đấng tiên tri chăng?”

Ông trả lời, “Không.”

22 Họ hỏi ông, “Vậy thì ông là ai? Xin nói cho chúng tôi biết để chúng tôi có thể trả lời cho những người đã sai chúng tôi. Ông tự cho mình là ai?”

23 Giăng đáp, “Tôi là tiếng kêu trong đồng hoang rằng, ‘Hãy làm bằng thẳng con đường của Chúa,’⁴ như đấng Tiên Tri Ê-sai đã nói.”

24 Trong những người được sai đến có mấy người Pha-ri-si. **25** Họ hỏi Giăng, “Nếu ông không phải là Đấng Christ, cũng không phải là Ê-li, và không phải là một đấng tiên tri, ông lấy tư cách gì làm báp-têm?”

26 Giăng trả lời họ, “Tôi làm báp-têm bằng nước, nhưng có một Đấng ở giữa các người mà các người không biết. **27** Ngài là Đấng đến sau tôi, tôi không xứng đáng mở dây giày cho Ngài.”

28 Những điều ấy đã xảy ra tại Bê-tha-ni, bên kia Sông Giô-đanh, nơi Giăng làm báp-têm.

Chiên Con của Đức Chúa Trời

29 Hôm sau khi Giăng thấy Đức Chúa Jesus đang tiến về phía mình, ông nói, “Kìa, Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng cất đi tội lỗi của thế gian! **30** Ấy là về Ngài mà tôi đã nói, ‘Đấng đến sau tôi cao trọng hơn tôi, vì Ngài hiện hữu trước tôi.’ **31** Tôi không biết Ngài, nhưng vì để Ngài được tỏ ra cho dân I-sơ-ra-ên, tôi đến làm báp-têm bằng nước.”

---

3 nt: *Christos* tiếng Hy-lạp hay *Mé-si-a* tiếng Hê-bơ-rơ, chỉ về Đấng được Đức Chúa Trời xức dầu lựa chọn làm Đấng Giải Cứu và trị vì dân Do-thái nói riêng và nhân loại nói chung.

4 Ê-sai 40:3 LXX

32 Giăng làm chứng rằng, “Tôi đã thấy Đức Thánh Linh từ trời ngự xuống trên Ngài như một chim bồ câu và cứ ở trên Ngài. **33** Tôi không biết Ngài, nhưng Đấng sai tôi làm báp-têm bằng nước đã bảo tôi rằng, ‘Hễ người thấy ai mà Đức Thánh Linh ngự xuống và cứ ở trên thì đó là Đấng sẽ làm báp-têm bằng Đức Thánh Linh.’ **34** Vì tôi đã thấy như thế, nên tôi làm chứng rằng người này là Con Đức Chúa Trời.”

Các Môn Đồ Đầu Tiên

(Mat 4:18-22; Mác 1:16-20; Lu 5:2-11)

35 Hôm sau Giăng đang đứng với hai môn đồ của ông, **36** khi thấy Đức Chúa Jesus đi qua, ông nói, “Kìa, Chiên Con của Đức Chúa Trời!”

37 Hai môn đồ nghe ông nói thế, họ đi theo Đức Chúa Jesus. **38** Đức Chúa Jesus quay lại và thấy hai người theo mình, Ngài hỏi, “**Các người tìm gì?**”

Họ trả lời Ngài, “Ra-bi! (nghĩa là, Thưa Thầy!) Thầy ở đâu?”

39 Ngài trả lời họ, “**Hãy đến xem.**”

Họ đến và thấy chỗ Ngài ở, và họ ở lại với Ngài hôm đó, vì lúc ấy đã khoảng bốn giờ chiều.⁵

40 Một trong hai người đã nghe Giăng nói và đi theo Ngài là Anh-rê em của Si-môn Phi-rơ. **41** Trước hết, Anh-rê đi tìm anh ông là Si-môn và nói, “Chúng tôi đã gặp Đấng Mê-si-a” (nghĩa là Đấng Christ). **42** Rồi ông dẫn anh ông đến Đức Chúa Jesus.

Đức Chúa Jesus nhìn Si-môn và nói, “**Người là Si-môn con của Giăng. Người sẽ được gọi là Sê-pha⁶** (nghĩa là Phi-rơ⁷).”

Chúa Gọi Phi-líp và Na-tha-na-ên

43 Hôm sau Đức Chúa Jesus quyết định đến Ga-li-lê; Ngài tìm Phi-líp và nói với ông, “**Hãy theo Ta.**” **44** Phi-líp là người ở Bết-sai-đa, đồng thành với Anh-rê và Phi-rơ. **45** Phi-líp tìm Na-tha-na-ên và nói với ông, “Chúng tôi đã gặp Đấng mà Môi-se đã viết trong Luật Pháp, và Các Tiên Tri cũng đã viết về Ngài, Đức Chúa Jesus ở Na-xa-rét, con của Giô-sép.”

46 Na-tha-na-ên nói với ông, “Có gì tốt ra từ Na-xa-rét sao?”

Phi-líp đáp, “Mời bạn đến xem.”

---

⁵ nt: giờ thứ mười

⁶ Tiếng A-ram, nghĩa là một viên đá

⁷ Tiếng Hy-lạp, nghĩa là một viên đá. Ông này có ba tên: Si-môn (tiếng Hê-bơ-rơ), Sê-pha (tiếng A-ram), và Phi-rơ (tiếng Hy-lạp)

47 Đức Chúa Jesus thấy Na-tha-na-ên đến với mình, Ngài nói về ông, “**Đây là một người I-sơ-ra-ên thật, trong người ấy chẳng có điều chi gian dối.**”

48 Na-tha-na-ên hỏi Ngài, “Làm sao Thầy biết con?”

Đức Chúa Jesus trả lời và nói với ông, “**Trước khi Phi-líp gọi ngươi, khi ngươi ở dưới cây vả, Ta đã thấy ngươi.**”

49 Na-tha-na-ên nói với Ngài, “Thưa Thầy, Thầy là Con Đức Chúa Trời, Thầy là Vua của I-sơ-ra-ên.”

50 Đức Chúa Jesus đáp lời và nói với ông, “**Vì Ta nói với ngươi rằng Ta đã thấy ngươi dưới cây vả, nên ngươi tin phải không? Ngươi sẽ thấy những việc lớn hơn thế nữa.**” **51** Đoạn Ngài nói tiếp với ông, “**Quả thật, quả thật, Ta nói với các ngươi, các ngươi sẽ thấy trời mở ra, và các thiên sứ của Đức Chúa Trời cất lên và ngự xuống trên Con Người.**”

2

Chúa Dự Tiệc Cưới tại Ca-na

1 Đến ngày thứ ba có một tiệc cưới tại Ca-na trong miền Ga-li-lê, mẹ của Đức Chúa Jesus có ở đó. **2** Đức Chúa Jesus và các môn đồ Ngài cũng được mời đến dự tiệc cưới. **3** Vừa khi hết rượu, mẹ của Đức Chúa Jesus nói với Ngài, “Họ hết rượu rồi.”

4 Đức Chúa Jesus nói với bà, “**Mẹ à,⁸ mẹ và con phải lo việc này sao? Chưa đến giờ của con mà.**”

5 Mẹ Ngài nói với những người giúp việc, “**Hễ Người bảo chi, các bạn hãy làm theo.**”

6 Lúc ấy tại đó có sáu chum bằng đá để dùng trong tục lệ thanh tẩy của người Do-thái, mỗi chum chứa khoảng một trăm lít nước.⁹ **7** Đức Chúa Jesus bảo họ, “**Hãy đổ nước đầy các chum này.**” Họ đổ nước đầy tới miệng. **8** Ngài lại bảo, “**Bây giờ hãy múc ra và đem đến người quản tiệc.**” Họ mang đến người quản tiệc. **9** Khi người quản tiệc ném thì nước đã biến thành rượu rồi, và ông không biết rượu ấy từ đâu mà có, nhưng mấy người giúp việc đã múc nước thì biết rõ. Người quản tiệc gọi chàng rể đến **10** và nói, “**Mọi người đều đã rượu ngon trước, sau khi quan khách đã ngà ngà say thì mới đem rượu thường ra, còn anh lại giữ rượu ngon đến bây giờ!**”

---

8 nt: *gune*, người đàn bà, người phụ nữ, người vợ, cô dâu (4:21; 8:10; 19:26; 20:13, 15). Cách nói lịch sự với phụ nữ theo phong tục thời bấy giờ. Tuy nhiên đây không là cách bình thường của người con gọi mẹ.

9 nt: hai, ba lường nước

11 Đức Chúa Jesus đã làm phép lạ đầu tiên ấy tại Ca-na trong miền Ga-li-lê. Ngài bày tỏ vinh hiển của Ngài, và các môn đồ Ngài tin Ngài.

12 Sau đó Ngài, mẹ Ngài, các em trai Ngài, và các môn đồ Ngài xuống Ca-bê-na-um. Họ ở lại đó ít ngày.

Chúa Dẹp Sạch Đền Thờ

(Mat 21:12-13; Mác 11:15-17; Lu 19:45-46)

13 Gần đến Lễ Vượt Qua của người Do-thái, Đức Chúa Jesus đi lên Giê-ru-sa-lem. **14** Ngài thấy trong đền thờ những kẻ buôn bán bò, chiên, bồ câu, và những người ngồi đổi tiền. **15** Ngài lấy dây nhỏ bện thành cái roi, rồi đuổi họ, cùng với chiên và bò, ra khỏi đền thờ. Ngài đổ bực và lật bàn của những người đổi tiền. **16** Ngài nói với những người bán bồ câu rằng, **“Hãy đem những thứ này ra khỏi đây. Đừng biến nhà Cha Ta thành nơi buôn bán.”**

17 Các môn đồ Ngài nhớ lại những gì đã chép rằng,

“Lòng nhiệt thành về nhà Chúa sẽ thiêu đốt con.”¹⁰

18 Người Do-thái cất tiếng hỏi Ngài, “Thầy có phép lạ gì cho chúng tôi thấy để chúng tôi thấy Thầy có quyền làm những điều này?”

19 Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, **“Hãy phá đền thờ này đi, trong ba ngày Ta sẽ dựng nó lại.”**

20 Bấy giờ người Do-thái nói, “Đền thờ này phải mất bốn mươi sáu năm mới xây xong, mà Thầy sẽ dựng lại trong ba ngày sao?” **21** Nhưng đền thờ Ngài nói chỉ về thân thể Ngài. **22** Vì thế sau khi Ngài từ cõi chết sống lại, các môn đồ Ngài nhớ lại Ngài đã nói điều này; họ tin Kinh Thánh và tin lời Đức Chúa Jesus đã nói.

23 Khi Đức Chúa Jesus ở Giê-ru-sa-lem trong dịp Lễ Vượt Qua; trong kỳ lễ nhiều người tin danh Ngài vì thấy những phép lạ Ngài làm. **24** Nhưng Đức Chúa Jesus thì Ngài không tin tưởng họ, vì Ngài biết rõ mọi người. **25** Ngài không cần ai làm chứng về người nào, vì Ngài thấu hiểu mọi sự trong lòng người.

3

Chúa và Ni-cô-đem Đàm Đạo

1 Trong vòng những người Pha-ri-si có một người tên là Ni-cô-đem, một người lãnh đạo dân Do-thái. **2** Ban đêm ông đến gặp Ngài và nói với Ngài, “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là giáo sư đến từ Đức Chúa Trời, vì không ai có thể làm những phép lạ Thầy làm nếu Đức Chúa Trời không ở cùng người ấy.”

---

¹⁰ Thi 69:9

3 Đức Chúa Jesus trả lời và nói với ông, “Quả thật, quả thật, Ta nói với ngươi, nếu một người chẳng được sinh lại, người ấy không thể thấy vương quốc Đức Chúa Trời.”

4 Ni-cô-đem nói với Ngài, “Làm sao một người già có thể sinh lại được? Có thể nào người ấy trở vào lòng mẹ lần thứ hai để được sinh ra sao?”

5 Đức Chúa Jesus đáp, “Quả thật, quả thật, Ta nói với ngươi, nếu một người không được sinh ra bởi nước và Đức Thánh Linh, người ấy không thể vào vương quốc Đức Chúa Trời. **6** Hễ chi sinh bởi xác thịt là xác thịt, hễ chi sinh bởi Đức Thánh Linh là linh. **7** Chớ ngạc nhiên về điều Ta nói với ngươi rằng các ngươi phải được sinh lại. **8** Gió muốn thổi đi đâu thì thổi; ngươi nghe tiếng gió nhưng không biết gió đến từ đâu và sẽ đi đâu. Ai được sinh ra bởi Đức Thánh Linh thì cũng như vậy.”

9 Ni-cô-đem đáp lời và nói với Ngài, “Làm sao những điều ấy có thể xảy ra được?”

10 Đức Chúa Jesus trả lời và nói với ông, “Ngươi là giáo sư của dân I-sơ-ra-ên mà không biết những điều ấy sao? **11** Quả thật, quả thật, Ta nói với ngươi, Chúng Ta nói điều Chúng Ta biết và làm chứng điều Chúng Ta thấy, nhưng các ngươi không chấp nhận những lời chứng của Chúng Ta. **12** Nếu Ta nói với các ngươi những việc dưới đất mà các ngươi không tin, làm sao các ngươi sẽ tin được nếu Ta nói những việc trên trời? **13** Chưa ai lên trời bao giờ ngoại trừ Con Người, Đấng từ trời xuống. **14** Như Môi-se treo con rắn lên trong đồng vắng thế nào, Con Người cũng bị treo lên thế ấy, **15** để ai tin Người sẽ có sự sống đời đời. **16** Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài, để ai tin Con ấy không bị chết mất nhưng có sự sống đời đời. **17** Vì Đức Chúa Trời sai Con Ngài đến thế gian không để lên án thế gian, nhưng để thế gian được cứu nhờ Con ấy. **18** Ai tin Con ấy không bị lên án, nhưng ai không tin đã bị kết án rồi, vì đã không tin đến danh của Con Một Đức Chúa Trời. **19** Bản án đó là thế này: ánh sáng đã vào thế gian, nhưng người ta yêu chuộng bóng tối hơn ánh sáng, vì các việc làm của họ là gian tà. **20** Phàm ai hành động gian tà đều ghét ánh sáng và không đến với ánh sáng, vì sợ các việc làm của mình bị lộ ra. **21** Nhưng ai làm điều chân thật thì đến với ánh sáng, để các việc làm của mình có thể được tỏ ra, vì đã được thực hiện trong Đức Chúa Trời.”

Giăng Báp-tít Làm Chứng về Chúa

22 Sau những việc ấy Đức Chúa Jesus và các môn đồ Ngài đến miền Giu-đê. Ngài và các môn đồ Ngài ở lại đó và làm báp-têm. **23** Khi ấy Giăng cũng đang làm báp-têm tại Ê-nôn, gần Sa-lim, vì chỗ đó có nhiều nước, và người ta kéo đến để được báp-têm. **24** Lúc ấy Giăng chưa bị tù.

25 Bấy giờ có cuộc tranh luận xảy ra giữa các môn đồ của Giăng với người Do-thái về lễ thanh tẩy. **26** Sau đó họ đến với Giăng và nói với ông, “Thưa thầy,

Người đã ở với thầy bên kia Sông Giô-đanh, Người mà thầy đã làm chứng cho, kia, Người ấy đang làm báp-têm, và mọi người đều đến với Người ấy.”

27 Giăng trả lời và nói, “Nếu chẳng từ trời ban cho, không ai nhận được gì. **28** Chính anh em làm chứng cho tôi rằng tôi đã nói: Tôi không phải là Đấng Christ, nhưng tôi chỉ là người được sai đến trước Ngài. **29** Ai có cô dâu mới là chàng rể. Bạn của chàng rể chỉ đứng, nghe chàng rể nói, và rất đổi vui mừng khi nghe tiếng chàng rể. Đó là niềm vui của tôi và bây giờ đã được trọn. **30** Ngài phải được tôn lên, còn tôi phải hạ xuống.”

31 Đấng đến từ trên thì trên tất cả. Người ra từ đất là thuộc về đất, và nói những việc thuộc về đất. Đấng đến từ trời thì trên tất cả. **32** Ngài làm chứng về những gì Ngài đã thấy và nghe; tiếc rằng không ai tin nhận lời chứng của Ngài. **33** Người nào tin nhận lời chứng của Ngài đều xác nhận rằng Đức Chúa Trời là thật. **34** Đấng Đức Chúa Trời sai đến rao báo sứ điệp của Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời ban Đức Thánh Linh vô hạn. **35** Đức Chúa Cha thương Đức Chúa Con và đã giao mọi sự trong tay Đức Chúa Con. **36** Ai tin Đức Chúa Con thì có sự sống đời đời; ai không chịu tin Đức Chúa Con sẽ chẳng thấy sự sống đâu, nhưng cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó.

4

Chúa Nói Chuyện với Một Phụ Nữ Sa-ma-ri

1 Khi Đức Chúa Jesus biết rằng người Pha-ri-si đã nghe đồn rằng Đức Chúa Jesus đã thu nhận môn đồ và làm báp-têm nhiều người hơn Giăng, **2** (thật ra, không phải chính Đức Chúa Jesus đã làm báp-têm, nhưng các môn đồ Ngài làm), **3** Ngài rời miền Giu-đê và trở lại miền Ga-li-lê. **4** Ngài cần phải đi qua miền Sa-ma-ri. **5** Ngài đến một thành trong miền Sa-ma-ri tên là Si-kha, gần cánh đồng Gia-cóp đã cho Giô-sép con trai ông. **6** Tại đó có cái giếng Gia-cóp. Vì đi đường mệt mỏi, nên Đức Chúa Jesus ngồi nghỉ bên giếng. Lúc ấy vào khoảng mười hai giờ trưa.¹¹

7 Một bà người Sa-ma-ri đi ra lấy nước. Đức Chúa Jesus nói với bà, “**Xin cho Ta uống ít nước.**” **8** Lúc đó các môn đồ Ngài đã vào trong thành để mua thức ăn.

9 Người đàn bà Sa-ma-ri trả lời Ngài, “Làm sao ông, một người Do-thái, lại hỏi tôi, một phụ nữ Sa-ma-ri, để xin nước uống?” (Số là người Do-thái không giao thiệp với người Sa-ma-ri).

10 Đức Chúa Jesus trả lời và nói với bà, “**Nếu bà biết tặng phẩm của Đức Chúa Trời và biết người nói với bà, ‘Xin cho Ta uống ít nước’ là ai, có lẽ bà sẽ hỏi Người ấy, và Người ấy sẽ cho bà nước hằng sống.**”

---

¹¹ nt: giờ thứ sáu

11 Bà ấy nói với Ngài, “Thưa ông, ông không có gàu, còn giếng thì sâu. Vậy ông lấy đâu ra được nước hằng sống ấy? **12** Không lẽ ông lớn hơn tổ phụ Gia-cốp của chúng tôi, người đã để lại cho chúng tôi giếng này, mà chính ông ta, con cháu ông ta, và các bầy súc vật của ông ta đã uống sao?”

13 Đức Chúa Jesus trả lời và nói với bà, “**Ai uống nước này sẽ khát lại, 14 nhưng ai uống nước Ta cho sẽ không bao giờ khát nữa. Nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người ấy tuôn ra đến sự sống đời đời.**”

15 Người đàn bà nói với Ngài, “Thưa ông, xin cho tôi nước ấy, để tôi sẽ không khát và khỏi đến đây lấy nước nữa.”

16 Đức Chúa Jesus nói với bà, “**Hãy đi, gọi chồng bà đến đây.**”

17 Người đàn bà trả lời và nói, “Tôi không có chồng.”

Đức Chúa Jesus nói với bà, “**Bà nói, ‘Tôi không có chồng’ là đúng lắm, 18 vì bà đã có năm đời chồng, còn người bà hiện đang chung sống không phải là chồng bà. Điều này bà nói thật đúng.**”

19 Người đàn bà nói với Ngài, “Thưa ông, tôi nhận thấy rằng ông là một đấng tiên tri. **20** Tổ phụ chúng tôi thờ phượng trên núi này, còn quý ông lại bảo Giê-ru-sa-lem mới là nơi phải đến thờ phượng.”

21 Đức Chúa Jesus nói với bà, “**Này bà, hãy tin Ta, giờ đến khi các người sẽ thờ phượng Cha không trên núi này và cũng không tại Giê-ru-sa-lem. 22** Các người thờ phượng Đấng các người không biết. Chúng ta thờ phượng Đấng chúng ta biết, vì ơn cứu rỗi đến từ người Do-thái. **23** Nhưng giờ đến và bây giờ đã đến, khi những người thờ phượng thật sẽ thờ phượng Cha bằng tâm linh và sự thật, vì Cha tìm kiếm những người thờ phượng Ngài như vậy. **24** Đức Chúa Trời là thần linh, nên ai thờ phượng Ngài phải thờ phượng bằng tâm linh và sự thật.”

25 Người đàn bà nói với Ngài, “Tôi biết rằng Đấng Mê-si-a, cũng gọi là Đấng Christ, sẽ đến. Khi Ngài đến, Ngài sẽ báo cho chúng ta mọi sự.”

26 Đức Chúa Jesus nói với bà, “**Ta, người đang nói với người, chính là Đấng ấy.**”

27 Vừa lúc đó các môn đồ Ngài trở lại, họ ngạc nhiên vì thấy Ngài nói chuyện với một phụ nữ, nhưng không ai hỏi Ngài, “Thầy cần gì?” hoặc “Tại sao Thầy nói chuyện với bà ấy?”

28 Người đàn bà để vò nước lại bên giếng, trở vào thành, và nói với mọi người, **29** “Hãy đến xem, một người đã nói với tôi mọi điều tôi đã làm. Người ấy chẳng phải là Đấng Christ sao?” **30** Dân từ trong thành túa ra và đến với Ngài.

31 Trong khi ấy các môn đồ cứ mời Ngài, “Thưa Thầy, xin Thầy dùng một ít thức ăn.”

32 Nhưng Ngài trả lời họ, “**Ta có thứ thức ăn mà các người không biết.**”

33 Vậy các môn đồ Ngài nói với nhau, “Không lẽ có ai đã đem thức ăn mời Thầy dùng rồi sao?”

34 Đức Chúa Jesus nói với họ, “Thức ăn của Ta là làm theo ý muốn của Đấng đã sai Ta và hoàn tất công việc của Ngài. **35** Các người chẳng nói rằng, ‘Còn bốn tháng nữa là đến mùa gặt’ sao? Nay, Ta nói với các người, hãy ngược mắt lên và nhìn vào cánh đồng. Kia đồng lúa đã chín vàng, sẵn sàng để được gặt. **36** Người đi gặt lãnh tiền công và thu hoa lợi vào sự sống đời đời, để cả người gieo lẫn kẻ gặt đều vui mừng. **37** Rồi đây câu tục ngữ ‘Người này gieo, kẻ khác gặt’ là đúng. **38** Ta sai các người đến gặt nơi các người không tốn công sức làm việc. Người khác đã lao động vất vả, và các người vào gặt lấy công lao của họ.”

39 Nhiều người Sa-ma-ri ở thành đó tin Ngài vì lời chứng của người đàn bà, “Người ấy đã nói với tôi mọi điều tôi đã làm.”

40 Vì thế khi những người Sa-ma-ri đến với Ngài, họ mời Ngài ở lại với họ, và Ngài đã ở lại đó hai ngày. **41** Có đông người nữa tin Ngài vì được nghe lời Ngài.

42 Họ nói với người đàn bà, “Bây giờ chúng tôi tin, không phải vì lời của chị, nhưng vì chính chúng tôi đã được nghe Ngài, và chúng tôi biết rằng người này đúng là Đấng Giải Cứu của thế gian.”

Chúa Trở Về Ga-li-lê

43 Sau hai ngày Ngài rời nơi đó để về Ga-li-lê. **44** Số là chính Đức Chúa Jesus đã xác nhận rằng đáng tiên tri không được tôn trọng trong quê hương mình. **45** Nhưng khi Ngài về đến Ga-li-lê, người Ga-li-lê ra đón Ngài niềm nở, bởi họ đã thấy những việc Ngài làm tại Giê-ru-sa-lem trong kỳ lễ, vì họ cũng đã đi dự lễ.

Chúa Chữa Lành Con Một Vị Quan

46 Sau đó Ngài trở lại Ca-na trong miền Ga-li-lê, nơi Ngài đã hóa nước thành rượu. Tại đó có một vị quan của triều đình; ông ấy có cậu con trai bị bệnh, đang nằm dưỡng bệnh tại Ca-bê-na-um. **47** Khi ông nghe Đức Chúa Jesus đã rời Giu-đê để về Ga-li-lê, ông đi đón Ngài và khẩn khoản mời Ngài xuống chữa bệnh cho con ông, vì nó sắp chết.

48 Đức Chúa Jesus nói với ông, “**Nếu các người không thấy các dấu kỳ và phép lạ, chắc các người sẽ chẳng tin đâu.**”

49 Quan ấy thưa với Ngài, “Lạy Thầy, xin Thầy vui lòng đến trước khi con tôi qua đời.”

50 Đức Chúa Jesus nói với ông, “**Người về đi; con người sẽ sống.**”

Người ấy tin lời Đức Chúa Jesus nói với mình, ông lên đường trở về. **51** Trong khi ông còn đi đường, các tôi tớ của ông đến đón và nói, “Con của chủ sống.”

52 Ông hỏi họ đứa trẻ đã khỏe lại vào giờ nào. Họ trả lời, “Hôm qua, vào lúc một giờ chiều¹² cơn sốt đã lia cậu ấy.” **53** Người cha nhận biết rằng chính giờ đó Đức Chúa Jesus đã nói với ông, “**Con người sẽ sống.**” Do đó chính ông và cả nhà ông đều tin.

54 Đây là phép lạ thứ hai Đức Chúa Jesus đã làm khi Ngài từ miền Giu-đê trở về miền Ga-li-lê.

5

Chúa Trở Lại Giê-ru-sa-lem và Chữa Lành Một Người Bệnh

1 Sau những việc đó có một lễ của người Do-thái, Đức Chúa Jesus đi lên Giê-ru-sa-lem. **2** Thuở ấy tại Cổng Chiên ở Giê-ru-sa-lem có một cái ao, tiếng Hê-bơ-rơ gọi là Bê-thết-đã; quanh ao có năm vòm hành lang. **3** Dưới các vòm hành lang ấy có nhiều người bệnh tật, đui mù, què quặt, và bại xuội nằm la liệt. [Họ ở đó chờ nước động, **4** vì họ tin rằng thỉnh thoảng có một thiên sứ của Chúa ngự xuống ao, quậy cho nước động, và khi nước động, ai xuống ao trước hết, bất kỳ mắc bệnh gì, sẽ được chữa lành.]¹³

5 Tại đó có một người đã bị bệnh ba mươi tám năm. **6** Đức Chúa Jesus thấy ông nằm đó và biết ông ở đó đã lâu, Ngài hỏi ông, “**Người muốn được lành không?**”

7 Người bệnh trả lời Ngài, “Thưa Ngài, tôi không có ai giúp đem xuống ao mỗi khi nước động; trong khi tôi lê thân đến ao thì đã có người khác bước xuống trước tôi rồi.”

8 Đức Chúa Jesus nói với ông, “**Hãy đứng dậy, vác chõng của người, và bước đi.**” **9** Ngay lập tức người bệnh được lành; ông nhấc chõng của ông lên và bước đi.

Nhưng hôm ấy lại nhằm vào ngày Sa-bát, **10** vì thế người Do-thái nói với người được chữa lành, “Hôm nay là ngày Sa-bát, ông không được phép vác chõng của ông.”

11 Nhưng ông trả lời họ, “Người chữa lành tôi đã bảo tôi, ‘**Hãy vác chõng của người và bước đi.**’”

---

¹² nt: giờ thứ bảy

¹³ Các bản cổ không có khúc trong hai dấu ngoặc này. Có lẽ người sao lại đã tự ý thêm vào để giải thích tại sao người ta nằm đợi ở đó.

12 Họ hỏi ông, “Ai là người đã bảo ông vác chống của ông và bước đi?”

13 Nhưng người được chữa lành không biết người đã chữa lành cho mình là ai, vì Đức Chúa Jesus đã bước sang chỗ khác, và nơi đó rất đông người.

14 Sau đó Đức Chúa Jesus gặp ông trong đền thờ, Ngài nói với ông, “**Này, người đã được lành; đừng phạm tội nữa, kẻo có điều tệ hơn trước xảy đến với người.**”

15 Người ấy đi và báo cho người Do-thái rằng Đức Chúa Jesus là Đấng đã chữa lành ông.

16 Vì có đó người Do-thái làm khó dễ Đức Chúa Jesus và tìm cách giết Ngài,¹⁴ vì Ngài đã làm những việc ấy trong ngày Sa-bát. **17** Nhưng Đức Chúa Jesus nói với họ, “**Cha Ta làm việc cho đến bây giờ, và Ta cũng làm vậy.**”

18 Vì thế người Do-thái lại càng kiếm mọi cách để giết Ngài, bởi vì không những Ngài vi phạm luật ngày Sa-bát, mà còn gọi Đức Chúa Trời là Cha Ngài, tức tự cho Ngài ngang hàng với Đức Chúa Trời.

Quyền của Đức Chúa Con

19 Vì thế Đức Chúa Jesus cất tiếng và nói với họ, “**Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, Con chẳng tự mình làm việc gì nếu chẳng thấy Cha làm, vì Cha làm sao thì Con làm vậy.** **20** Vì Cha thương Con nên đã chỉ cho Con mọi việc Cha làm. Cha sẽ còn chỉ cho Con nhiều việc lớn lao hơn nữa, khiến các người phải kinh ngạc. **21** Như Cha làm cho người chết sống lại và ban sự sống cho họ thế nào, Con cũng sẽ ban sự sống cho bất cứ ai Con muốn thế ấy. **22** Hơn nữa Cha không phán xét ai nhưng đã trao trọn quyền phán xét cho Con, **23** để người ta sẽ tôn kính Con như họ đã tôn kính Cha. Ai không tôn kính Con là không tôn kính Cha, Đấng đã sai Con đến.

24 Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, ai nghe lời Ta và tin Đấng đã sai Ta thì có sự sống đời đời, thoát khỏi sự phán xét, nhưng đã vượt từ cõi chết mà vào cõi sống.

25 Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, giờ đến và bây giờ đã đến, khi người chết sẽ nghe tiếng của Con Đức Chúa Trời, và ai nghe sẽ sống. **26** Vì như Cha có sự sống trong Ngài thế nào, Cha cũng đã ban cho Con có sự sống trong Con thế ấy. **27** Cha đã trao quyền thực thi phán quyết cho Con, vì Con là Con Người. **28** Chớ ngạc nhiên về điều này, vì giờ đến, khi mọi kẻ trong mồ mả sẽ nghe tiếng Người **29** và bước ra. Ai làm điều thiện sẽ sống lại để hưởng sự sống, và kẻ làm điều ác sẽ sống lại để chịu phán xét. **30** Ta không thể tự mình làm điều gì. Ta nghe thế nào, Ta phán xét thế ấy, và phán quyết của Ta là công

---

¹⁴ Bản Byzantine thêm “và tìm cách giết Ngài”

bình, vì Ta không tìm cách làm theo ý riêng mình, nhưng làm theo ý của Đấng đã sai Ta.”

Chứng Nhân của Chúa

31 “Nếu Ta tự làm chứng cho mình, lời chứng ấy khó có giá trị. **32** Có người khác làm chứng cho Ta, và Ta biết lời chứng của người ấy về Ta là thật. **33** Các người đã phái người đến với Giăng, và ông ấy đã làm chứng cho sự thật. **34** Tuy Ta không cần lời chứng của loài người, nhưng Ta nói điều này để các người được cứu. **35** Ông ấy là ngọn đèn đang cháy và tỏa sáng, các người sẽ vui tạm trong ánh sáng của ông ấy ít lâu. **36** Nhưng Ta có một chứng cứ vững mạnh hơn lời chứng của Giăng, đó là những việc Cha giao cho Ta để hoàn tất; những việc Ta thực hiện làm chứng cho Ta rằng Cha đã sai Ta. **37** Chính Cha, Đấng đã sai Ta, đã làm chứng về Ta. Các người chưa nghe tiếng Ngài hoặc thấy hình dạng Ngài bao giờ. **38** Lời Ngài không ở trong các người, vì các người không tin Đấng Ngài đã sai đến. **39** Các người nghiên cứu Kinh Thánh vì các người nghĩ rằng trong đó các người có sự sống đời đời; hãy biết rằng Kinh Thánh làm chứng về Ta. **40** Thế mà các người không muốn đến với Ta để các người có sự sống!

41 Ta không cầu vinh hiển đến từ loài người, **42** vì Ta biết các người, các người không có tình yêu của Đức Chúa Trời ở trong mình. **43** Ta nhân danh Cha Ta mà đến, các người không nhận Ta; nếu ai nhân danh mình mà đến, thì các người sẽ nhận người ấy. **44** Làm sao các người có thể tin khi các người chỉ thích vinh danh lẫn nhau, nhưng không tìm kiếm vinh hiển đến từ Đức Chúa Trời là chân thần duy nhất?

45 Đừng nghĩ rằng Ta sẽ tố cáo các người trước mặt Cha; người tố cáo các người là Môi-se, người các người đã đặt trọn hy vọng vào. **46** Vì nếu các người tin Môi-se, thì các người hẳn đã tin Ta, vì Môi-se đã viết về Ta. **47** Nhưng nếu các người không tin những gì Môi-se đã viết, làm sao các người tin những gì Ta nói?”

6

Chúa Hóa Bánh Cho Năm Ngàn Người Ăn

(Mat 14:13-21; Mác 6:32-44; Lu 9:10-17)

1 Sau những việc đó Đức Chúa Jesus đi qua bên kia Biển Ga-li-lê, cũng gọi là Biển Ti-bê-ri-át. **2** Một đoàn dân rất đông đi theo Ngài, vì họ đã thấy những phép lạ Ngài làm cho những người bệnh. **3** Đức Chúa Jesus đi lên một triền núi và ngồi xuống với các môn đồ Ngài tại đó. **4** Khi ấy Lễ Vượt Qua, đại lễ của người Do-thái, sắp đến gần. **5** Đức Chúa Jesus ngược mắt lên và thấy một đoàn dân rất đông kéo đến với Ngài, Ngài nói với Phi-líp, “**Chúng ta phải mua bánh ở đâu cho những người này ăn?**” **6** Ngài nói vậy để thử Phi-líp chứ Ngài đã biết phải làm gì rồi.

7 Phi-líp trả lời Ngài, “Thưa dùng hai trăm đơ-na-ri¹⁵ mua bánh cũng không đủ cho mỗi người một ít.”

8 Một trong các môn đồ Ngài là Anh-rê em của Si-môn Phi-rơ nói với Ngài, 9 “Thưa đây có một cậu bé, cậu ấy có năm cái bánh lúa mạch và hai con cá nhỏ, nhưng ngần ấy có thấm vào đâu so với đoàn dân đông này?”

10 Đức Chúa Jesus phán, “**Hãy truyền cho đoàn dân ngồi xuống.**” Lúc ấy nơi đó có rất nhiều cỏ. Vậy đoàn dân ngồi xuống. Số người ước chừng năm ngàn. 11 Đức Chúa Jesus lấy bánh, tạ ơn, rồi phân phát cho những người đang ngồi. Ngài cũng lấy cá và làm như vậy, ai muốn bao nhiêu tùy ý. 12 Sau khi mọi người đã ăn no nê, Ngài nói với các môn đồ, “**Hãy gom lại những mảnh bánh thừa để không uổng phí.**” 13 Vậy các môn đồ gom lại những mảnh thừa của năm cái bánh lúa mạch sau khi mọi người đã ăn, và chất đầy mười hai giỏ.

14 Khi dân chúng thấy phép lạ Ngài làm, họ nói, “Người này đúng là vị tiên tri, Đáng phải đến thế gian.” 15 Đức Chúa Jesus biết ý họ muốn đến và dùng áp lực để tôn Ngài lên làm vua, nên Ngài lánh lên núi và ở đó một mình.

Chúa Đi Bộ Trên Mặt Nước (Mat 14:22-33; Mác 6:45-52)

16 Khi trời sắp tối các môn đồ Ngài xuống biển. 17 Sau khi lên thuyền, họ vượt biển hướng về Thành Ca-bê-na-um. Lúc ấy trời đã tối và Đức Chúa Jesus vẫn chưa đến với họ. 18 Biển động dữ dội vì một trận cuồng phong thổi mạnh. 19 Khi họ đã chèo thuyền ra khơi khoảng năm hay sáu cây số,¹⁶ họ thấy Đức Chúa Jesus đi bộ trên mặt biển và đến gần thuyền, họ hoảng sợ. 20 Nhưng Ngài nói với họ, “**Ta đây, đừng sợ.**” 21 Với lòng mong muốn họ rước Ngài lên thuyền, nhưng liền sau đó chiếc thuyền cập vào bờ đúng nơi họ định đến.

Chúa Là Bánh Hằng Sống

22 Hôm sau dân chúng đứng bên kia bờ biển nhận thấy không có thuyền nào khác ngoài chiếc thuyền nhỏ mà các môn đồ Ngài đã dùng, và họ cũng biết Đức Chúa Jesus đã không lên thuyền với các môn đồ Ngài, nhưng chỉ các môn đồ Ngài đã chèo đi mà thôi.

23 Bấy giờ một số thuyền nhỏ khác từ Ti-bê-ri-át vừa đến và cập vào gần nơi đoàn dân đã ăn bánh sau khi Chúa tạ ơn. 24 Khi đám đông không thấy Đức Chúa Jesus ở đó, và cũng không thấy các môn đồ Ngài, họ xuống thuyền, đến Thành Ca-bê-na-um, tìm Đức Chúa Jesus. 25 Khi tìm được Ngài bên kia bờ biển, họ nói với Ngài, “Thưa Thầy, Thầy đã đến đây khi nào?”

---

15 nt: 200 đơ-na-ri, tương đương với tiền lương của một công nhân làm 200 ngày
16 nt: 25 hay 30 ếch-ta-đơ

26 Đức Chúa Jesus trả lời họ và nói, “Quả thật, quả thật, Ta nói với các ngươi, các ngươi tìm Ta không phải vì đã thấy những phép lạ, nhưng vì các ngươi đã ăn bánh và được no nê. **27** Đừng làm việc vì thức ăn hay hư nát, nhưng hãy vì thức ăn còn đến sự sống đời đời, là thức ăn Con Người sẽ cho các ngươi, vì Người là Đấng mà Đức Chúa Trời là Cha đã đóng ấn xác nhận.”

28 Họ hỏi Ngài, “Chúng tôi phải làm gì để có thể làm những công việc của Đức Chúa Trời?”

29 Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, “Đây là công việc của Đức Chúa Trời: các ngươi tin Đấng mà Ngài đã sai đến.”

30 Họ nói với Ngài, “Thầy sẽ làm phép lạ gì để chúng tôi thấy và tin Thầy? Thầy sẽ làm việc gì? **31** Tổ tiên chúng tôi đã ăn bánh *ma-na* trong đồng hoang, như có chép rằng,

‘Người đã cho họ ăn bánh từ trời xuống.’”¹⁷

32 Đức Chúa Jesus nói với họ, “Quả thật, quả thật, Ta nói với các ngươi, không phải Môi-se đã cho các ngươi bánh từ trời đâu, nhưng là Cha Ta, Đấng ban cho các ngươi bánh thật đến từ trời. **33** Vì bánh của Đức Chúa Trời là Đấng từ trời xuống để ban sự sống cho thế gian.”

34 Bấy giờ họ nói với Ngài, “Lạy Chúa, xin ban cho chúng tôi bánh đó luôn luôn.”

35 Đức Chúa Jesus nói với họ, “Ta là bánh của sự sống. Ai đến với Ta sẽ không bao giờ đói, và ai tin Ta sẽ không bao giờ khát. **36** Nhưng Ta đã nói với các ngươi rằng các ngươi đã thấy Ta mà vẫn không tin. **37** Tất cả những người Cha ban cho Ta sẽ đến với Ta, và ai đến với Ta, Ta sẽ không bao giờ loại ra; **38** vì Ta từ trời xuống, chẳng phải để làm theo ý Ta, nhưng để làm theo ý của Đấng đã sai Ta. **39** Đây là ý của Đấng đã sai Ta: tất cả những người Ngài ban cho Ta, Ta không được làm mất người nào, nhưng phải làm cho sống lại trong ngày cuối cùng. **40** Thật vậy đây là ý muốn của Cha Ta: hễ ai nhìn thấy Con và tin Con thì có sự sống đời đời, và Ta sẽ làm cho người ấy sống lại trong ngày cuối cùng.”

41 Bấy giờ người Do-thái xầm xì bàn tán về Ngài, vì Ngài nói, “Ta là bánh từ trời xuống.” **42** Họ nói, “Người này chẳng phải là Jesus con của Giô-sép, mà cha và mẹ ông ấy chúng ta đều biết cả sao? Thế mà sao bây giờ ông ấy lại bảo, ‘Ta từ trời xuống’?”

43 Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, “Các ngươi đừng xầm xì bàn tán với nhau nữa. **44** Không ai có thể đến với Ta, nếu Cha, Đấng sai Ta, không kéo người ấy đến, và Ta sẽ làm cho người ấy sống lại trong ngày cuối cùng. **45** Như có chép trong Các Tiên Tri,

---

¹⁷ Xuất 16:4, 15, 21

‘Và mọi người sẽ được Đức Chúa Trời dạy dỗ.’¹⁸

Vậy hễ ai đã nghe và học từ Cha thì đến với Ta. **46** Không ai đã thấy Cha ngoại trừ Đấng từ Đức Chúa Trời đến; Đấng ấy đã thấy Cha.

47 Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, kẻ nào tin thì có sự sống đời đời.

48 Ta là bánh của sự sống. **49** Tổ tiên các người đã ăn bánh *ma-na* trong đồng hoang, và họ đã chết. **50** Đây là bánh từ trời xuống, để ai ăn bánh ấy sẽ không chết. **51** Ta là bánh sống từ trời xuống; nếu ai ăn bánh này, người ấy sẽ sống đời đời, và bánh Ta sẽ cho để ban sự sống cho thế gian chính là thịt Ta.”

52 Bấy giờ người Do-thái bàn cãi sôi nổi với nhau, “Làm sao người này có thể lấy thịt mình cho chúng ta ăn?”

53 Vì thế Đức Chúa Jesus nói với họ, “Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, nếu các người chẳng ăn thịt Con Người và chẳng uống huyết Con Người, các người sẽ chẳng có sự sống trong các người. **54** Người nào ăn thịt Ta và uống huyết Ta thì có sự sống đời đời, và Ta sẽ làm cho người ấy sống lại trong ngày cuối cùng, **55** vì thịt Ta là thức ăn thật, và huyết Ta là thức uống thật. **56** Người nào ăn thịt Ta và uống huyết Ta thì ở trong Ta, và Ta ở trong người ấy. **57** Như Cha hằng sống đã sai Ta, và Ta sống nhờ Cha thế nào, những người ăn Ta cũng sẽ sống nhờ Ta thế ấy. **58** Đây là bánh từ trời xuống, không như bánh *ma-na* mà tổ tiên các người đã ăn và đã chết. Ai ăn bánh này sẽ sống đời đời.”

59 Ngài nói những điều ấy khi Ngài dạy trong hội đường ở Ca-bê-na-um.

Những Lời của Sự Sống

60 Nhiều môn đồ Ngài nghe những lời ấy, họ nói, “Những lời dạy này khó quá. Ai có thể lãnh hội nổi?”

61 Đức Chúa Jesus biết các môn đồ Ngài lầm bầm về việc ấy, Ngài nói với họ, “Điều này làm các người bị vấp ngã sao? **62** Vậy nếu các người nhìn thấy Con Người ngự lên nơi Người đã ở trước kia thì thế nào? **63** Thần Linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. Những lời Ta nói với các người là thần linh và là sự sống. **64** Nhưng trong các người có những người không tin.” Vì Đức Chúa Jesus đã biết từ đầu những ai không tin Ngài, và ai sẽ phản Ngài.

65 Ngài lại phán, “Vi lẽ đó Ta đã nói với các người, không ai có thể đến với Ta nếu Cha không cho phép.” **66** Từ lúc đó nhiều môn đồ Ngài trở lui, không đi theo Ngài nữa.

Phi-ơ Xưng Nhận Chúa

---

¹⁸ Ê-sai 54:13; Giê 31:33, 34

67 Đức Chúa Jesus hỏi nhóm mười hai người, “**Các người không tính bỏ đi sao?**”

68 Si-môn Phi-rơ thưa với Ngài, “Lạy Chúa, chúng con sẽ theo ai? Ngài có lời của sự sống đời đời. **69** Chúng con đã tin và biết rằng Ngài là Đấng Thánh của Đức Chúa Trời.”¹⁹

70 Đức Chúa Jesus nói với họ, “**Ta đã chẳng chọn mười hai người các người sao? Tuy nhiên một trong các người là quý.**” **71** Ngài muốn nói về Giu-đa con Si-môn Ích-ca-ri-ốt, một trong mười hai người, vì hắn sắp phản nộ Ngài.

7

Chúa và Các Em Trai Ngài

1 Sau các việc đó Đức Chúa Jesus đi khắp miền Ga-li-lê; Ngài không muốn đi trong miền Giu-đê, vì người Do-thái ở đó đang tìm cách giết Ngài. **2** Nhưng khi Lễ Lều Tạm của người Do-thái đến gần, **3** các em trai Ngài nói với Ngài, “Anh nên rời đây mà đến Giu-đê để các môn đồ anh có thể thấy những việc anh làm. **4** Vì không ai muốn được công chúng biết đến mà lại hoạt động trong vòng bí mật cả. Nếu anh đã làm được những việc ấy, anh nên tỏ mình ra cho thế giới.” **5** Vì lúc ấy ngay các em trai Ngài cũng không tin Ngài.

6 Đức Chúa Jesus nói với họ, “**Thời điểm của anh chưa đến, nhưng đối với các em thì lúc nào cũng được. 7** Thế gian không thể ghét các em nhưng ghét anh, vì anh làm chứng rằng công việc của họ là gian tà. **8** Các em hãy đi dự lễ đi, còn anh chưa đi dự lễ này được, vì thời điểm của anh chưa chín muồi.”

9 Sau khi nói như thế với họ, Ngài ở lại Ga-li-lê. **10** Tuy nhiên sau khi các em Ngài đã đi dự lễ, Ngài cũng đi, nhưng đi cách kín đáo chứ không công khai.

11 Người Do-thái tìm kiếm Ngài trong kỳ lễ và nói, “Ông ấy đâu rồi?” **12** Dân chúng bàn tán xôn xao về Ngài; người thì nói, “Ông ấy là người tốt”; kẻ lại nói, “Không đâu, ông ấy chỉ mị dân thôi.” **13** Tuy nhiên không ai dám công khai nói gì về Ngài, vì họ sợ người Do-thái.

Chúa Giảng Dạy trong Lễ Lều Tạm

14 Đến giữa kỳ lễ Đức Chúa Jesus lên đền thờ và giảng dạy. **15** Người Do-thái ngạc nhiên nói, “Người này không được học hành gì mà sao lại có kiến thức uyên bác như thế?”

16 Đức Chúa Jesus trả lời họ và nói, “**Những gì Ta dạy không phải là của Ta nhưng của Đấng đã sai Ta. 17** Nếu ai quyết tâm làm theo ý muốn Đức Chúa

---

¹⁹ Bản Byzantine ghi, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

Trời, người ấy có thể biết những gì Ta dạy là đến từ Đức Chúa Trời hay do Ta nói theo ý riêng mình. **18** Người nói theo ý riêng tìm vinh hiển cho mình, nhưng ai tìm vinh hiển cho Đấng sai mình là người chân thật, và trong người ấy không có điều chi bất chính. **19** Môi-se đã chẳng ban Luật Pháp cho các người sao? Thế nhưng không ai trong các người tuân giữ Luật Pháp! Tại sao các người tìm cách giết Ta?”

20 Đám đông đáp, “Thầy bị quỷ ám rồi. Có ai tìm cách giết Thầy đâu?”

21 Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, “Ta đã làm một việc mà tất cả các người đã ngạc nhiên. **22** Môi-se đã truyền cho các người phép cắt bì –thật ra, phép đó không phải đến từ Môi-se, nhưng từ các tổ phụ– và các người cắt bì một người trong ngày Sa-bát. **23** Nếu một người nhận phép cắt bì trong ngày Sa-bát để khỏi vi phạm Luật Pháp Môi-se, tại sao các người lại giận Ta khi Ta chữa lành hoàn toàn cho một người trong ngày Sa-bát? **24** Đừng chỉ nhìn bề ngoài mà xét đoán, nhưng hãy xét đoán theo lẽ công bình.”

Dự Luận trong Dân về Chúa

25 Bấy giờ một số người ở Giê-ru-sa-lem nói, “Đây không phải là người mà họ đã tìm để giết sao? **26** Xem kia, ông ấy nói công khai mà họ chẳng nói gì với ông ấy. Không lẽ các vị lãnh đạo đã thật sự nhìn nhận người này là Đấng Christ rồi sao? **27** Rất tiếc chúng ta biết rõ người này từ đâu đến, còn Đấng Christ thì khi Ngài đến, không ai biết Ngài đến từ đâu.”

28 Khi ấy Đức Chúa Jesus đang giảng dạy trong đền thờ, Ngài cất tiếng nói lớn rằng, “Các người biết Ta và cũng biết Ta từ đâu đến. Ta không tự mình đến, nhưng Đấng đã sai Ta là thật, và các người không biết Ngài, **29** nhưng Ta biết Ngài, vì Ta từ Ngài đến, và Ngài đã sai Ta.”

30 Bấy giờ họ tìm cách bắt Ngài, nhưng không ai tra tay trên Ngài, vì giờ Ngài chưa đến. **31** Nhiều người trong dân tin Ngài và nói, “Khi Đấng Christ đến, Ngài có thể làm nhiều phép lạ hơn người này đã làm sao?”

32 Khi người Pha-ri-si nghe quần chúng bàn tán về Ngài như thế, các trưởng tế và những người Pha-ri-si sai các cảnh binh đi bắt Ngài.

33 Đức Chúa Jesus nói, “Ta còn ở với các người ít lâu nữa, rồi Ta đi đến Đấng đã sai Ta. **34** Các người sẽ tìm Ta và không tìm được; và nơi Ta ở, các người không thể đến được.”

35 Người Do-thái nói với nhau, “Ông ấy định đi đâu mà chúng ta sẽ không tìm được? Không lẽ ông ấy sẽ đến với đồng bào tha hương sống giữa người Hy-lạp và giảng cho người Hy-lạp chẳng? **36** Ông ấy muốn nói gì khi nói, ‘Các người sẽ tìm Ta và sẽ không tìm được,’ và ‘nơi Ta ở, các người không thể đến được?’”

Các Sông Nước Hằng Sống

37 Vào ngày bẻ mạch, ngày trọng thể nhất của kỳ lễ, Đức Chúa Jesus đứng và nói lớn tiếng rằng, “Người nào khát hãy đến với Ta mà uống. **38** Ai tin Ta thì các sông nước hằng sống sẽ từ trong lòng người ấy tuôn ra, y như Kinh Thánh đã chép.”²⁰

39 Ngài nói điều ấy để chỉ về Đức Thánh Linh mà những ai tin Ngài sẽ nhận được; số là lúc đó Đức Thánh Linh chưa được ban xuống, vì Đức Chúa Jesus chưa được vinh hiển. **40** Khi nghe những lời ấy, nhiều người trong dân nói, “Người này đúng là Đấng Tiên Tri.” **41** Những người khác nói, “Người này là Đấng Christ.” Nhưng những kẻ khác lại bảo, “Đấng Christ mà đến từ Ga-li-lê sao? **42** Kinh Thánh chẳng nói rằng, Đấng Christ phải ra từ dòng dõi Vua Đa-vít,²¹ và phải đến từ Bết-lê-hem,²² nơi Vua Đa-vít xuất thân sao?” **43** Vậy dân chúng chia rẽ nhau vì cơ Ngài. **44** Có mấy kẻ giữa họ muốn bắt Ngài, nhưng không ai tra tay trên Ngài. **45** Thấy vậy toán cảnh binh trở về với các trưởng tế và những người Pha-ri-si; những người ấy hỏi họ, “Tại sao các anh không dẫn ông ấy đến đây?”

46 Các cảnh binh trả lời, “Chưa bao giờ có ai nói như người này.”

47 Những người Pha-ri-si nói với họ, “Các anh cũng bị mê hoặc rồi sao? **48** Có ai trong giới lãnh đạo hay những người Pha-ri-si tin ông ấy không? **49** Chỉ có đám dân dốt Luật Pháp đáng bị nguyền rủa này thôi.”

50 Ni-cô-đem, một người trong họ, người trước kia đã đến gặp Ngài trong ban đêm, nói với họ, **51** “Luật Pháp chúng ta không kết tội ai trước khi nghe người đó phát biểu và biết rõ người đó đã làm gì phải không?”

52 Họ trả lời và nói với ông, “Ông không phải là người Ga-li-lê phải không? Hãy tra cứu và xem, không một đấng tiên tri nào xuất thân từ Ga-li-lê cả!”

53 [Đoạn ai nấy trở về nhà mình.

8

Người Phụ Nữ Phạm Tội Ngoại Tình

1 Nhưng Đức Chúa Jesus đi lên Núi Ô-liu. **2** Đến tảng sáng Ngài trở lại đền thờ. Dân chúng kéo đến với Ngài. Ngài ngồi xuống và bắt đầu dạy dỗ họ.

---

²⁰ Ê-sai 44:3; 55:1; 58:11

²¹ Thi 132:11

²² Mic 5:2

3 Bấy giờ các thầy dạy giáo luật và những người Pha-ri-si dẫn đến Ngài một phụ nữ bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình. Họ để bà ấy đứng giữa, **4** rồi nói với Ngài, “Thưa Thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình. **5** Trong Luật Pháp Môi-se đã truyền chúng ta phải ném đá hạng người như thế;²³ còn Thầy, Thầy nghĩ sao?” **6** Họ nói vậy cốt để gài bẫy Ngài, hầu có lý do để tố cáo Ngài. Nhưng Đức Chúa Jesus cúi xuống và dùng ngón tay viết trên mặt đất. **7** Nhưng vì họ cứ hỏi Ngài mãi, Ngài đứng dậy và nói với họ, “**Ai trong các người là người không có tội, hãy làm người đầu tiên ném đá bà ấy đi.**”

8 Ngài lại cúi xuống và tiếp tục viết trên mặt đất. **9** Khi nghe những lời ấy, họ lần lượt bỏ đi, bắt đầu với những người lớn tuổi, chỉ còn lại Đức Chúa Jesus và người đàn bà, vẫn còn đứng đó.

10 Đức Chúa Jesus đứng dậy và nói với bà ấy, “**Này bà, những người tố cáo người đâu rồi? Không ai lên án người sao?**”

11 Bà ấy đáp, “Lạy Chúa, không ai cả.”

Đức Chúa Jesus nói, “**Ta cũng không lên án người. Hãy đi và đừng phạm tội nữa.**”²⁴

Ánh Sáng của Thế Gian

12 Đức Chúa Jesus lại nói với họ rằng, “**Ta là ánh sáng của thế gian. Người nào theo Ta sẽ không đi trong bóng tối, nhưng sẽ có ánh sáng của sự sống.**”

13 Những người Pha-ri-si nói với Ngài, “Thầy tự làm chứng cho mình thì lời chứng ấy đâu có giá trị gì.”

14 Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, “**Dẫu Ta tự làm chứng cho mình, nhưng lời chứng của Ta vẫn có giá trị, vì Ta biết Ta từ đâu đến, và Ta sẽ đi đâu, nhưng các người không biết Ta từ đâu đến và không biết Ta sẽ đi đâu. 15** Các người xét đoán theo xác thịt; Ta không xét đoán ai. **16** Nhưng nếu Ta xét đoán, phán quyết của Ta có giá trị; vì Ta không xét đoán một mình, nhưng Ta và Đấng đã sai Ta.²⁵ **17** Trong Luật Pháp các người có chép rằng lời chứng của hai người có giá trị.²⁶ **18** Ta làm chứng cho Ta, và Cha, Đấng đã sai Ta, làm chứng cho Ta.”

19 Vậy họ hỏi Ngài, “Cha Thầy ở đâu?”

Đức Chúa Jesus đáp, “**Các người không biết Ta và cũng không biết Cha Ta. Nếu các người biết Ta thì các người cũng biết Cha Ta.**”

---

²³ Xuất 20:14; Lê 20:10; Phục 22:22-24

²⁴ Những bản sao lại bằng tay cổ nhất không có những câu trong hai dấu ngoặc này [7:53-8:11]

²⁵ Bản Byzantine ghi, “nhưng Ta và Cha, Đấng đã sai Ta.”

²⁶ Phục 17:6; 19:15

20 Đức Chúa Jesus đã nói những lời đó khi Ngài giảng dạy trong đền thờ, gần nơi để thùng tiền dâng. Không ai tra tay trên Ngài, vì giờ Ngài chưa đến.

21 Đức Chúa Jesus lại nói với họ, “**Ta sẽ đi, các người sẽ tìm Ta và sẽ chết trong tội lỗi mình. Nơi Ta đi, các người không thể đến.**”

22 Người Do-thái nói với nhau, “Bộ ông ấy sẽ tự tử sao mà ông ấy bảo, ‘**Nơi Ta đi, các người không thể đến?**’”

23 Ngài nói với họ, “**Các người từ dưới ra, Ta từ trên xuống. Các người thuộc về thế gian này, Ta không thuộc về thế gian này. 24** Vì thế Ta nói với các người, **các người sẽ chết trong tội lỗi mình; vì nếu các người không tin Ta là Đấng ấy,²⁷ các người sẽ chết trong tội lỗi mình.**”

25 Vậy họ hỏi Ngài, “Thầy là ai?”

Đức Chúa Jesus trả lời họ, “**Là Đấng Ta đã nói với các người từ ban đầu. 26** Ta còn nhiều điều phải nói và xét đoán liên quan đến các người. **Đấng đã sai Ta là thật, và những gì Ta nghe từ Ngài, Ta nói cho thế gian.**”

27 Họ không hiểu rằng Ngài đang nói với họ về Đức Chúa Cha, **28** nên Đức Chúa Jesus nói, “**Khi các người treo Con Người lên, các người sẽ biết Ta là Đấng ấy,²⁸ và Ta không tự mình làm điều gì, nhưng Ta nói những gì Cha đã dạy Ta. 29** Đấng đã sai Ta ở với Ta; Ngài không bỏ Ta một mình, vì Ta luôn làm những gì đẹp lòng Ngài.” **30** Khi Ngài nói những điều ấy, nhiều người tin Ngài.

Môn Đồ Thật

31 Bây giờ Đức Chúa Jesus nói với những người Do-thái đã tin Ngài, “**Nếu các người tiếp tục vâng giữ lời Ta, các người là môn đồ thật của Ta. 32** Các người sẽ biết sự thật, và sự thật sẽ giải thoát các người được tự do.”

33 Họ đáp lời Ngài, “Chúng tôi là dòng dõi của Áp-ra-ham và chưa hề làm nô lệ ai. Làm thế nào Thầy bảo ‘**Các người sẽ được tự do?**’”

34 Đức Chúa Jesus trả lời họ, “**Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, ai phạm tội là nô lệ của tội lỗi. 35** Nô lệ không ở mãi trong gia đình, nhưng con cái ở mãi trong gia đình. **36** Vậy nếu Con giải thoát các người để được tự do, các người sẽ thật sự được tự do. **37** Ta biết các người là dòng dõi của Áp-ra-ham, nhưng các người đã tìm cách giết Ta, vì lời Ta không có chỗ trong các người. **38** Ta nói những gì Ta đã thấy nơi Cha Ta, còn các người làm những gì các người đã nghe nơi cha mình.”

Chúa và Áp-ra-ham

---

27 ctd: Ta là Ta hay Ta là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu (Xuất 3:14)

28 Tương tự 8:24

39 Họ trả lời và nói với Ngài, “Áp-ra-ham là cha chúng tôi.”

Đức Chúa Jesus nói với họ, “Nếu các người là con cháu Áp-ra-ham, hãy làm những việc Áp-ra-ham làm. **40** Nhưng bây giờ các người tìm cách giết Ta, người đã nói cho các người sự thật nghe từ Đức Chúa Trời. Áp-ra-ham không làm như vậy. **41** Các người đang làm công việc của cha các người.”

Họ nói với Ngài, “Chúng tôi không phải là con ngoại tình. Chúng tôi chỉ có một cha, đó là Đức Chúa Trời.”

42 Đức Chúa Jesus nói với họ, “Nếu Đức Chúa Trời là Cha các người, các người đã yêu mến Ta rồi, vì Ta ra từ Đức Chúa Trời, và Ta từ Ngài đến. Ta không tự mình đến, nhưng Ngài đã sai Ta. **43** Tại sao các người không chịu hiểu những gì Ta nói? Bởi vì các người không thể nghe lời Ta. **44** Các người thuộc về cha các người là Ác Quỷ, và các người muốn làm theo điều cha các người muốn. Nó là kẻ sát nhân từ ban đầu và không đứng về phía sự thật, vì không có sự thật trong nó. Khi nó nói dối, nó nói theo bản chất của nó, vì nó là kẻ nói dối và cha của sự nói dối. **45** Còn Ta, vì Ta nói sự thật nên các người không tin Ta. **46** Ai trong các người có thể chứng minh rằng Ta có tội được chẳng? Nếu Ta nói sự thật, tại sao các người không tin Ta? **47** Ai thuộc về Đức Chúa Trời thì nghe lời Đức Chúa Trời. Vì lẽ đó nên các người không nghe, bởi các người không thuộc về Đức Chúa Trời.”

48 Người Do-thái trả lời và nói với Ngài, “Chúng tôi đã chẳng nói rằng Thầy là người Sa-ma-ri và bị quỷ ám, không đúng sao?”

49 Đức Chúa Jesus đáp, “Ta không bị quỷ ám, nhưng Ta tôn kính Cha Ta, còn các người làm nhục Ta. **50** Ta không tìm vinh hiển cho mình, có một Đấng tìm và xét đoán. **51** Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, nếu ai vâng giữ lời Ta, người ấy sẽ không bao giờ thấy sự chết.”

52 Bây giờ người Do-thái nói với Ngài, “Bây giờ chúng tôi biết rằng Thầy đã bị quỷ ám. Áp-ra-ham đã chết, các vị tiên tri cũng thế, vậy mà Thầy lại nói, ‘Nếu ai vâng giữ lời Ta, người ấy sẽ không bao giờ nếm trải sự chết.’ **53** Chẳng lẽ Thầy lớn hơn tổ phụ chúng tôi là Áp-ra-ham, một người đã chết rồi sao? Các vị tiên tri cũng đã chết rồi. Thầy tự cho mình là ai?”

54 Đức Chúa Jesus đáp, “Nếu Ta tôn vinh mình thì vinh hiển đó chẳng ra gì, nhưng Cha Ta tôn vinh Ta. Ngài là Đấng các người vẫn xưng là Đức Chúa Trời của mình; **55** nhưng các người không biết Ngài, còn Ta biết Ngài. Nếu Ta nói Ta không biết Ngài, Ta sẽ trở thành một kẻ nói dối như các người, nhưng Ta biết Ngài và vâng giữ lời Ngài. **56** Tổ phụ các người là Áp-ra-ham vui mừng mong thấy ngày của Ta; bây giờ ông đã thấy và vui mừng.”

57 Người Do-thái nói với Ngài, “Thầy chưa được năm mươi tuổi mà đã thấy Áp-ra-ham sao?”

58 Đức Chúa Jesus nói với họ, “**Quả thật, quả thật, Ta nói với các ngươi, trước khi Áp-ra-ham sinh ra, Ta đã hiện hữu.**”

59 Nghe vậy họ lượm đá để ném Ngài, nhưng Đức Chúa Jesus lánh đi và ra khỏi đền thờ.

9

Chúa Chữa Lành Người mù

1 Trong khi Đức Chúa Jesus đi đường, Ngài thấy một người mù từ lúc sinh ra. **2** Các môn đồ Ngài hỏi Ngài, “Thưa Thầy, ai đã phạm tội, ông này hay cha mẹ ông, mà vừa sinh ra ông đã bị mù?”

3 Đức Chúa Jesus đáp, “**Không phải vì ông hay cha mẹ ông đã phạm tội, nhưng để việc của Đức Chúa Trời được thể hiện qua ông.** **4** Đang khi còn ban ngày Ta²⁹ phải làm những việc của Đấng đã sai Ta; đêm đến không ai làm việc nữa. **5** Bao lâu Ta còn ở thế gian, Ta là ánh sáng của thế gian.”

6 Nói như thế xong Ngài nhổ nước miếng xuống đất, trộn thành bùn, lấy bùn ấy bôi lên mắt người mù, **7** rồi bảo ông, “**Hãy đến Ao Si-lô-am và rửa.**” (Si-lô-am có nghĩa là ‘Được sai đi’). Vậy ông đi, rửa, và trở lại; mắt ông thấy được.

8 Láng giềng của ông và những người từng thấy ông ăn xin trước kia nói, “**Đây có phải là người lâu nay vẫn ngồi ăn xin không?**” **9** Người thì nói, “**Anh ấy chứ ai,**” kẻ khác lại bảo, “**Không đâu, chắc ai giống anh ấy.**” Nhưng ông nói, “**Chính tôi đây.**”

10 Họ hỏi ông, “**Làm sao mắt anh thấy được vậy?**”

11 Ông trả lời, “**Người tên là Jesus lấy bùn bôi vào mắt tôi, rồi bảo tôi đến Ao Si-lô-am và rửa. Tôi đến đó, rửa, và thấy được.**”

12 Họ hỏi ông, “**Người ấy đâu rồi?**”

Ông đáp, “**Tôi không biết.**”

Người Pha-ri-si Điều Tra Sự Chữa Lành

13 Họ dẫn người trước đã mù đến gặp những người Pha-ri-si. **14** Số là ngày Đức Chúa Jesus hòa bùn và mở mắt cho ông lại nhằm vào ngày Sa-bát. **15** Vậy những người Pha-ri-si lại hỏi ông làm thế nào ông có được thị giác. Ông trả lời họ, “**Người ấy lấy bùn bôi vào mắt tôi, tôi đi rửa và thấy được.**”

---

29 nt: chúng ta

16 Vài người Pha-ri-si nói, “Người ấy không phải từ Đức Chúa Trời đâu, vì người ấy không giữ ngày Sa-bát.” Nhưng những người khác nói, “Một người có tội làm sao làm một phép lạ như thế được?” Rồi họ chia rẽ nhau.

17 Họ lại hỏi người mù nữa, “Anh nghĩ người đã mở mắt anh là ai?”

Ông đáp, “Người ấy là một đấng tiên tri.”

18 Người Do-thái không tin rằng trước kia ông đã mù mà nay thấy được cho đến khi họ gọi cha mẹ ông đến. **19** Họ hỏi ông bà, “Có phải đây là con trai của ông bà mà ông bà nói nó đã mù từ lúc sinh ra không? Vậy tại sao bây giờ nó thấy được?”

20 Cha mẹ ông trả lời họ và nói, “Chúng tôi biết rằng đây là con chúng tôi, và nó đã bị mù từ lúc sinh ra, **21** nhưng bây giờ làm sao nó thấy được, chúng tôi không biết, hoặc ai đã mở mắt nó, chúng tôi không biết. Nó đã trưởng thành rồi, hãy hỏi nó, nó sẽ nói cho.”

22 Cha mẹ ông nói vậy vì họ sợ người Do-thái. Số là người Do-thái đã thỏa thuận trước với nhau rằng, hễ ai xưng nhận Đức Chúa Jesus là Đấng Christ, người ấy sẽ bị khai trừ khỏi hội đường. **23** Vì thế cha mẹ ông nói, “Nó đã trưởng thành rồi, hãy hỏi nó.”

24 Vậy họ gọi người trước đã mù vào lần thứ hai và nói với ông, “Hãy tôn vinh Đức Chúa Trời. Chúng tôi biết người ấy là một kẻ tội lỗi.”

25 Nhưng ông đáp, “Người ấy có tội hay không tôi không biết; tôi biết chắc một điều là trước kia tôi mù mà bây giờ tôi thấy được.”

26 Họ lại hỏi ông, “Người ấy đã làm gì cho anh? Người ấy đã làm thế nào để mở mắt anh?”

27 Ông trả lời họ, “Tôi đã nói với các ông rồi mà các ông không nghe. Tại sao các ông lại muốn nghe nữa? Không lẽ các ông muốn làm môn đồ của người ấy à?”

28 Họ mắng nhiếc ông và nói, “Anh mới là môn đồ của người ấy, còn chúng tôi là môn đồ của Môi-se. **29** Chúng tôi biết Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se; nhưng về người ấy, chúng tôi không biết ông ấy đến từ đâu.”

30 Ông trả lời và nói với họ, “Lạ thật! Một người đã mở mắt tôi, thế mà các ông không biết người ấy đến từ đâu! **31** Chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời chẳng nhậm lời kẻ tội lỗi, nhưng nếu ai kính sợ Đức Chúa Trời và làm theo ý Ngài, Ngài sẽ nhậm lời. **32** Từ xưa đến nay chưa ai nghe nói có người nào mở mắt một người mù từ lúc sinh ra bao giờ. **33** Nếu người ấy không phải đến từ Đức Chúa Trời, người ấy không thể làm gì được.”

34 Họ trả lời và nói với ông, “Toàn thân anh từ khi sinh ra đã ở trong tội lỗi, mà bây giờ anh muốn dạy đời chúng tôi sao?” Đoạn họ đuổi ông ra.

Dui Mù Thuộc Linh

35 Đức Chúa Jesus nghe báo họ đã đuổi ông ra, Ngài tìm ông và nói, “**Người tin Con Người³⁰ không?**”

36 Ông trả lời và nói, “Lạy Chúa, người ấy là ai để con tin?”

37 Đức Chúa Jesus nói với ông, “**Người đã thấy người ấy; đó là người đang nói với người.**”

38 Ông nói, “Lạy Chúa, con tin.” Rồi ông quỳ xuống thờ lạy Ngài.

39 Đức Chúa Jesus phán, “**Vì sự phán xét Ta đã đến thế gian này, để cho những ai không thấy có thể thấy, và cho những ai thấy có thể hóa ra mù.**”

40 Những người Pha-ri-si đứng gần đó nghe vậy bèn hỏi Ngài, “**Chẳng lẽ chúng tôi cũng mù cả sao?**”

41 Đức Chúa Jesus nói với họ, “**Nếu các người mù, các người chẳng có tội, nhưng vì các người nói, ‘Chúng tôi thấy,’ nên tội các người vẫn còn.**”

10

Người Chăn Tốt

1 “Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, người nào không đi qua cửa mà vào ràn chiên, nhưng trèo vào bằng lối khác, là kẻ trộm cướp. **2** Nhưng ai đi qua cửa mà vào ràn chiên là người chăn chiên. **3** Người giữ cửa mở cửa cho người ấy, và chiên nhận ra tiếng người ấy. Người ấy gọi tên các chiên mình và dẫn chúng ra ngoài. **4** Khi đàn chiên của người ấy ra hết, người ấy đi trước, và đàn chiên theo sau, vì chúng quen tiếng người ấy. **5** Chiên không đi theo người lạ, nhưng chạy trốn người lạ, vì chúng không quen tiếng người lạ.”

6 Đức Chúa Jesus dùng ngụ ngôn này để nói với họ, nhưng họ không hiểu ý nghĩa những điều Ngài nói với họ.

7 Đức Chúa Jesus lại nói với họ, “Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, Ta là cửa để chiên ra vào. **8** Tất cả những kẻ đã đến trước Ta đều là trộm cướp, và chiên không nghe theo chúng. **9** Ta là cửa; nếu ai bởi Ta mà vào, người ấy sẽ được cứu, và sẽ vào ra và gặp đồng cỏ. **10** Kẻ trộm đến chỉ để lấy cắp, giết hại, và tiêu diệt. Ta đến để chiên được sống và được sống dư dật.”

---

30 Bản Byzantine ghi “Con Đức Chúa Trời”

11 Ta là người chăn tốt; người chăn tốt hy sinh tính mạng mình cho chiên. **12** Kẻ chăn thuê chẳng phải là người chăn thật, vì chiên không phải của nó. Khi thấy muông sói đến, nó bỏ chiên chạy trốn. Muông sói vồ lấy chiên và làm cho chiên tan lạc. **13** Kẻ chăn thuê bỏ chạy, vì nó chỉ làm thuê và không quan tâm đến chiên. **14** Ta là người chăn tốt; Ta biết chiên Ta, và chiên Ta biết Ta, **15** cũng như Cha biết Ta, và Ta biết Cha. Ta hy sinh tính mạng mình cho chiên. **16** Ta còn những chiên khác chưa thuộc về ràn này; Ta cũng phải đưa chúng về, và chúng sẽ nghe tiếng Ta, rồi sẽ chỉ có một đàn chiên và một người chăn.

17 Đây là lý do tại sao Cha thương yêu Ta; bởi vì Ta phó mạng sống mình để Ta sẽ lấy lại. **18** Không ai cất lấy mạng sống Ta, nhưng Ta tự phó cho. Ta có quyền phó mạng sống mình, và Ta có quyền lấy lại. Mệnh lệnh này Ta đã nhận từ Cha Ta.”

19 Vì những lời ấy người Do-thái lại chia rẽ nhau nữa. **20** Nhiều người giữa họ nói rằng, “Ông ấy bị quỷ ám và điên rồi. Sao các người còn nghe ông ấy làm chi?”

21 Nhưng những người khác lại bảo, “Những lời này đâu phải là lời nói của người bị quỷ ám. Người bị quỷ ám làm sao mở mắt người mù được?”

Người Do-thái Khước Từ Chúa

22 Mùa đông ấy có lễ kỷ niệm đền thờ được cung hiến³¹ tại Giê-ru-sa-lem. **23** Đức Chúa Jesus đi dạo ở Hành Lang Sa-lô-môn trong sân đền thờ. **24** Người Do-thái kéo đến quanh Ngài và nói với Ngài, “Thầy cứ để chúng tôi phân vân mãi cho đến bao giờ? Nếu Thầy là Đấng Christ, xin nói thẳng cho chúng tôi biết đi.”

25 Đức Chúa Jesus trả lời họ, “Ta đã nói với các người nhưng các người không tin. Những việc Ta nhân danh Cha Ta thực hiện làm chứng cho Ta. **26** Nhưng các người không tin, vì các người không phải chiên Ta. **27** Chiên Ta nghe tiếng Ta; Ta biết chúng, và chúng theo Ta. **28** Ta ban cho chúng sự sống đời đời. Chúng sẽ không bao giờ chết mất. Không ai sẽ cướp chúng khỏi tay Ta. **29** Cha Ta, Đấng vĩ đại hơn tất cả, đã ban những chiên ấy cho Ta. Không ai có thể giật chúng khỏi tay Cha. **30** Ta với Cha là một.”

31 Người Do-thái lại lượm đá để ném Ngài. **32** Đức Chúa Jesus nói với họ, “Ta đã làm trước mắt các người biết bao việc tốt đẹp của Cha giao; vì việc nào trong các việc đó mà các người muốn ném đá Ta?”

33 Người Do-thái trả lời Ngài, “Không phải vì một việc tốt đẹp nào Thầy làm mà chúng tôi muốn ném đá Thầy, nhưng vì Thầy đã phạm thượng. Thầy chỉ là người mà tự cho mình là Đức Chúa Trời.”

---

³¹ Lễ này được tổ chức hằng năm để mừng ngày họ được độc lập và kỷ niệm Đền Thờ được thanh tẩy và tái cung hiến từ năm 164 T.C.

34 Đức Chúa Jesus trả lời họ, “**Chẳng phải trong Luật Pháp các người chép, ‘Ta nói, “Các người là các thần”**”³²

hay sao? **35** Nếu những người được lời Đức Chúa Trời phán với mà được Ngài gọi là ‘các thần’ –và lời Kinh Thánh không thể bị phế bỏ– **36** thì tại sao các người kết tội Ta, người đã được Cha biệt riêng ra thánh và sai xuống thế gian rằng, ‘Thầy đã phạm thượng’ vì Ta nói, ‘Ta là Con Đức Chúa Trời’? **37** Nếu Ta không làm những việc của Cha Ta, đừng tin Ta. **38** Nhưng nếu Ta làm, dù các người không tin Ta, hãy tin những việc Ta làm, để các người biết và hiểu rằng Cha ở trong Ta và Ta ở trong Cha.”

39 Vậy họ tìm cách bắt Ngài, nhưng Ngài thoát khỏi tay họ.

Chúa Lui Về Bên Kia Sông Giô-đanh

40 Ngài trở qua bên kia Sông Giô-đanh, nơi Giăng đã làm báp-têm trước kia, và ở lại đó. **41** Nhiều người đến gặp Ngài và nói, “Giăng chẳng làm phép lạ nào, nhưng tất cả những gì Giăng nói về người này đều đúng.” **42** Nhiều người tin Ngài tại đó.

11

La-xa-rơ Bị Bệnh và Qua Đời

1 Có một người bị bệnh tên là La-xa-rơ ở Bê-tha-ni, làng của Ma-ry và Ma-thê chị nàng. **2** Ma-ry này là người đã xức dầu cho Chúa và lấy tóc nàng lau chân Ngài; La-xa-rơ anh nàng bị bệnh. **3** Hai chị em nhờ người đến với Ngài và thưa, “Lạy Chúa, này, người Ngài mến thương đang bệnh.”

4 Khi Đức Chúa Jesus nghe vậy, Ngài nói, “**Bệnh này không đến nỗi chết, nhưng vì vinh hiển của Đức Chúa Trời, để qua đó Con Đức Chúa Trời được tôn vinh.**”

5 Đức Chúa Jesus yêu thương Ma-thê và em gái nàng và La-xa-rơ. **6** Tuy nhiên khi nghe tin La-xa-rơ bị bệnh, Ngài vẫn ở nơi Ngài đang ở thêm hai ngày. **7** Sau đó Ngài nói với các môn đồ, “**Chúng ta hãy trở lại Giu-đê.**”

8 Các môn đồ nói với Ngài, “Thưa Thầy, người Do-thái mới tìm cách ném đá Thầy ở đó, mà bây giờ Thầy muốn trở lại đó sao?”

9 Đức Chúa Jesus đáp, “**Ban ngày chẳng phải có mười hai giờ sao? Nếu ai đi giữa ban ngày, người ấy sẽ không vấp, vì nhờ ánh sáng mặt trời**”³³ người ấy trông thấy sự vật. **10** Nhưng nếu ai đi trong ban đêm, người ấy có thể vấp, vì

---

³² Thi 82:6

³³ nt: vũ trụ (*kósmos*), ctd: thế gian, không gian

không có ánh sáng cho mình.” **11** Nói như vậy xong, Ngài phán với họ, “La-xa-rơ bạn chúng ta đang ngủ. Ta phải đi đánh thức anh ấy dậy.”

12 Các môn đồ nói với Ngài, “Lạy Chúa, nếu anh ấy ngủ, anh ấy sẽ khỏe lại.” **13** Nhưng Đức Chúa Jesus nói về cái chết của La-xa-rơ, mà họ tưởng Ngài nói về giấc ngủ thường. **14** Vì thế Đức Chúa Jesus nói rõ với họ, “La-xa-rơ đã chết rồi. **15** Ta mừng cho các người, vì Ta không có mặt ở đó để các người tin. Bây giờ chúng ta hãy đến thăm anh ấy.”

16 Tô-ma, người được gọi là Con Sinh Đôi,³⁴ nói với các bạn cùng làm môn đồ với ông, “Chúng ta hãy đến đó để chết chung với Thầy.”

Chúa Là Sự Sống Lại và Sự Sống

17 Khi Đức Chúa Jesus đến nơi, Ngài được biết người ta đã chôn La-xa-rơ trong mộ bốn ngày rồi. **18** Vả Bê-tha-ni ở gần Giê-ru-sa-lem, chỉ cách thành chừng ba cây số.³⁵ **19** Có nhiều người Do-thái đến thăm Ma-thê và Ma-ry để an ủi họ về việc anh của họ qua đời. **20** Khi nghe tin Đức Chúa Jesus đến, Ma-thê đi ra gặp Ngài, nhưng Ma-ry còn ngồi trong nhà. **21** Ma-thê nói với Đức Chúa Jesus, “Lạy Chúa, nếu Ngài có ở đây, anh con đã không chết. **22** Nhưng con biết, ngay bây giờ, nếu Ngài xin Đức Chúa Trời bất cứ điều gì, Đức Chúa Trời sẽ ban cho Ngài.”

23 Đức Chúa Jesus nói với nàng, “Anh người sẽ sống lại.”

24 Ma-thê thưa với Ngài, “Con biết anh ấy sẽ sống lại trong cuộc phục sinh vào ngày cuối cùng.”

25 Đức Chúa Jesus nói với nàng, “Ta là sự sống lại và sự sống. Ai tin Ta thì sẽ sống, mặc dù đã chết rồi. **26** Còn ai đang sống mà tin Ta thì sẽ không bao giờ chết. Người tin điều đó chẳng?”

27 Nàng trả lời Ngài, “Lạy Chúa, có, con tin rằng Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời, Đấng phải đến thế gian.”

Chúa Khóc

28 Ma-thê nói xong, nàng đi về, và nói riêng với Ma-ry em nàng, “Thầy đang ở đây và gọi em.”

29 Khi nghe vậy, nàng vội vàng đứng dậy và đến gặp Ngài. **30** Lúc ấy Đức Chúa Jesus chưa vào trong làng, nhưng Ngài còn đứng tại nơi đã gặp Ma-thê. **31** Những người Do-thái đang ở trong nhà để an ủi Ma-ry thấy nàng đứng dậy và vội vã ra đi, họ đi theo nàng, vì họ tưởng nàng muốn đến mộ để khóc. **32** Ma-

---

³⁴ nt: *dýdumos* (Đi-đim)

³⁵ nt: 15 *éch-ta-đơ*, tức khoảng hai dặm

ry đến nơi Đức Chúa Jesus đứng. Vừa khi thấy Ngài, nàng phủ phục nơi chân Ngài và nói, “Lạy Chúa, nếu Ngài có ở đây, anh con đã không chết.”

33 Khi Đức Chúa Jesus thấy nàng khóc, và những người Do-thái đi với nàng khóc, Ngài bồi hồi xúc động **34** và hỏi rằng, “**Các người chôn anh ấy ở đâu?**”

Họ trả lời Ngài, “Lạy Chúa, xin Ngài đến xem.”

35 Đức Chúa Jesus khóc. **36** Người Do-thái nói với nhau, “Xem kìa, Ngài yêu mến ông ấy biết bao!” **37** Nhưng một vài người trong họ nói, “Ngài đã mở mắt cho người mù thấy được mà không thể làm cho người này khỏi chết sao?”

Chúa Kêu La-xa-rơ Sống Lại

38 Đức Chúa Jesus lại xúc động trong lòng; Ngài bước đến phần mộ. Vả phần mộ là một cái hang, và có một tảng đá nằm chắn ở cửa hang. **39** Đức Chúa Jesus phán, “**Hãy lăn tảng đá ấy đi.**”

Ma-thê em gái người chết thưa với Ngài, “Lạy Chúa, anh ấy đã có mùi, vì anh ấy đã chết bốn ngày rồi.”

40 Đức Chúa Jesus nói với nàng, “**Ta chẳng nói với người rằng nếu người tin, người sẽ thấy vinh hiển của Đức Chúa Trời sao?**”

41 Vậy họ lăn tảng đá ra. Đức Chúa Jesus ngước mắt lên và nói, “**Lạy Cha, Con cảm ơn Cha vì Cha nhậm lời Con.** **42** Dù Con biết Cha luôn nhậm lời Con, nhưng Con nói ra như vậy để đám đông đứng quanh đây tin rằng chính Cha đã sai Con.”

43 Sau khi nói như thế, Ngài kêu lớn tiếng, “**Hỡi La-xa-rơ, hãy ra!**”

44 Người chết bước ra, tay chân còn quấn vải liệm, và mặt vẫn còn phủ khăn. Đức Chúa Jesus phán, “**Hãy gỡ ra và để anh ấy đi.**”

Âm Mưu Giết Chúa

45 Nhiều người Do-thái đến thăm Ma-ry thấy việc Đức Chúa Jesus đã làm thì tin Ngài. **46** Nhưng vài người trong họ đi gặp những người Pha-ri-si và báo cho họ những gì Đức Chúa Jesus đã làm.

47 Các trưởng tế và những người Pha-ri-si triệu tập một phiên họp của Hội Đồng Lãnh Đạo và nói, “Chúng ta phải làm gì đây? Vì người này đã làm quá nhiều phép lạ. **48** Nếu chúng ta cứ để như thế, dân sẽ tin người ấy hết, rồi người Rô-ma sẽ đến hủy diệt nơi này và cả nước chúng ta.”

49 Một người trong Hội Đồng tên là Cai-a-pha, làm thượng tế năm ấy, phát biểu, “Quý vị chẳng biết gì cả. **50** Sao không nghĩ rằng thà một người chết cho toàn dân có lợi cho chúng ta hơn là cả nước phải bị tiêu diệt?” **51** Ông ta nói điều đó chẳng phải tự ý mình, nhưng vì ông là thượng tế đương nhiệm, nên ông đã nói tiên tri về việc Đức Chúa Jesus sẽ chịu chết cho cả nước, **52** và không những cho cả nước, nhưng cũng để quy tụ con cái của Đức Chúa Trời tản lạc khắp nơi về làm một. **53** Vậy kể từ hôm đó họ âm mưu với nhau để giết Ngài.

54 Vì thế Đức Chúa Jesus không còn đi lại công khai giữa người Do-thái nữa, nhưng Ngài đi về miền quê, đến một thành tên là Ép-ra-im, gần đồng hoang, và ở đó với các môn đồ Ngài.

55 Bấy giờ Lễ Vượt Qua của người Do-thái đến gần. Nhiều người từ các miền quê đi lên Giê-ru-sa-lem trước Lễ Vượt Qua để cử hành nghi thức thanh tẩy cho mình. **56** Họ tìm kiếm Đức Chúa Jesus, và khi đứng trong đền thờ, họ nói với nhau, “Quý vị nghĩ thế nào? Ông ấy sẽ lên dự lễ không?” **57** Bấy giờ các trưởng tế và những người Pha-ri-si đã ra lệnh rằng hễ ai biết Đức Chúa Jesus ở đâu, người ấy phải báo cáo cho họ ngay, để họ đến bắt Ngài.

12

Chúa Được Xức Dầu

(Mat 26:6-13; Mác 14:3-9)

1 Sáu ngày trước Lễ Vượt Qua Đức Chúa Jesus đến Bê-tha-ni, làng của La-xa-rơ, người Ngài đã khiến sống lại từ cõi chết. **2** Người ta dọn tiệc đãi Ngài tại đó. Ma-thê hầu bàn, và La-xa-rơ là một trong những người ngồi cùng bàn với Ngài. **3** Ma-ry lấy một cân dầu cam tùng nguyên chất rất quý giá xức chân Đức Chúa Jesus, và lau chân Ngài bằng tóc nàng. Mùi dầu thơm ngào ngạt tỏa ra khắp nhà.

4 Nhưng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, một trong các môn đồ Ngài, kẻ sắp sửa phản Ngài, nói, **5** “Tại sao không đem bán chai dầu ấy, lấy ba trăm đơ-na-ri giúp người nghèo?” **6** Hắn nói vậy không phải vì hắn lo tưởng gì đến người nghèo, nhưng vì hắn là tay trộm cắp. Hắn giữ túi tiền chung và hay biển thủ tiền trong đó.

7 Đức Chúa Jesus nói, “**Hãy để mặc nàng, vì nàng đã để dành dầu này cho ngày chôn xác Ta.** **8** Các người có người nghèo với mình luôn, nhưng các người không có Ta luôn.”

9 Khi biết Đức Chúa Jesus đang ở tại đó, một đám đông người Do-thái kéo đến, không chỉ vì họ muốn thấy Đức Chúa Jesus, nhưng cũng để xem La-xa-rơ, người Ngài đã khiến sống lại từ cõi chết. **10** Vậy các trưởng tế bàn mưu để giết luôn La-xa-rơ; **11** bởi vì ông đã sống lại mà nhiều người Do-thái đã bỏ họ và tin Đức Chúa Jesus.

Chúa Vào Thành Giê-ru-sa-lem Cách Khải Hoàn

(Mat 21:4-9; Mác 11:7-10; Lu 19:35-38)

12 Hôm sau đoàn dân đông về dự lễ nghe tin Đức Chúa Jesus đang trên đường vào Thành Giê-ru-sa-lem, **13** họ lấy nhánh chà là đi ra đón Ngài và tung hô rằng,

“Hô-sa-na!³⁶

Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa ngự đến!

Chúc tụng Vua của I-sơ-ra-ên!”

14 Tìm được một con lừa tơ, Đức Chúa Jesus cỡi lên, y như đã chép,

15 “Hỡi con gái Si-ôn, đừng sợ!

Này, Vua ngươi đến, cỡi trên lừa tơ.”³⁷

16 Lúc đầu các môn đồ Ngài không hiểu những điều ấy; nhưng sau khi Đức Chúa Jesus đã được vinh hiển, họ nhớ ra rằng những điều ấy đã được chép về Ngài, và người ta đã làm thành những điều ấy cho Ngài.

17 Đám đông có mặt với Ngài lúc Ngài gọi La-xa-rơ ra khỏi phần mộ và khiến ông sống lại từ cõi chết đi làm chứng. **18** Vì lẽ ấy dân chúng lũ lượt kéo ra nghênh đón Ngài, bởi họ nghe nói Ngài đã làm phép lạ ấy. **19** Thấy vậy những người Pha-ri-si nói với nhau, “Quý vị có thấy là quý vị chẳng làm được gì chẳng? Kia, cả thiên hạ đều chạy theo ông ấy!”

Chúa Nói Trước về Sự Chết của Ngài

20 Trong số những người đến thờ phượng trong kỳ lễ có mấy người Hy-lạp. **21** Mấy người ấy đến gặp Phi-líp là người quê ở Bết-sai-đa miền Ga-li-lê và xin rằng, “Thưa ông, chúng tôi mong được gặp Đức Chúa Jesus.” **22** Phi-líp nói với Anh-rê, rồi Anh-rê và Phi-líp cùng đến thưa với Đức Chúa Jesus.

23 Đức Chúa Jesus trả lời họ rằng, “Giờ Con Người được vinh hiển đã đến. **24** Quả thật, quả thật, Ta nói với các ngươi, nếu hạt lúa mì kia không gieo xuống đất và chết đi thì nó chỉ là một hạt; nhưng nếu chết đi, nó sẽ kết quả nhiều. **25** Ai yêu mạng sống mình sẽ mất nó; và ai ghét mạng sống mình trong thế gian này sẽ giữ được nó cho sự sống đời đời. **26** Nếu ai phục vụ Ta, người ấy phải theo Ta; Ta ở đâu, tôi tớ Ta cũng ở đó. Nếu ai phục vụ Ta thì Cha Ta sẽ tôn quý người ấy. **27** Bây giờ tâm hồn Ta xúc động. Ta sẽ nói gì? ‘Lạy Cha, xin cứu con khỏi giờ này. Nhưng chính vì lẽ ấy, tức cho giờ này, mà Con đã đến. **28** Cha ôi, xin làm vinh hiển danh Cha.’”

Bấy giờ có tiếng từ trời vọng xuống rằng, “Ta đã làm vinh hiển rồi và sẽ làm vinh hiển nữa.”

---

³⁶ ctd: Hoan hô!

³⁷ Xêc 9:9

29 Đám đông đứng đó nghe vậy bèn nói, “Ấy là tiếng sấm.” Những người khác lại bảo, “Một thiên sứ đã nói chuyện với Ngài.”

30 Đức Chúa Jesus trả lời và nói, “**Chẳng phải vì Ta mà tiếng này vọng xuống, nhưng vì các ngươi.** **31** Bây giờ là lúc thế gian này bị phán xét; bây giờ kẻ cai trị thế gian này sẽ bị tống ra ngoài. **32** Còn Ta, khi Ta được nhắc lên khỏi đất, Ta sẽ kéo mọi người đến với Ta.” **33** Ngài nói điều ấy để chỉ về Ngài sẽ chết cách nào.

34 Đám đông nói với Ngài, “Chúng tôi nghe trong Luật Pháp dạy rằng Đấng Christ sẽ còn lại đời đời.³⁸ Nhưng sao Thầy bảo ‘**Con Người phải được nhắc lên**’? Con Người này là ai?”

35 Đức Chúa Jesus nói với họ, “**Ánh sáng ở với các ngươi ít lâu nữa. Hãy bước đi trong khi còn ánh sáng, kẻo bóng tối bắt kịp các ngươi. Ai đi trong bóng tối thì không biết mình đi đâu.** **36** Trong khi các ngươi còn ánh sáng, hãy tin vào ánh sáng, để các ngươi trở thành con cái của ánh sáng.”

Sau khi nói những lời ấy, Đức Chúa Jesus rời nơi đó và ẩn mình khỏi họ.

Người Do-thái Vẫn Cứng Lòng

37 Mặc dù Ngài đã làm nhiều phép lạ trước mắt họ, họ vẫn không tin Ngài. **38** Điều ấy đã ứng nghiệm lời Tiên Tri Ê-sai nói trước rằng,

“Lạy Chúa, ai tin những lời chúng con rao báo?
Và cánh tay của Chúa đã được bày tỏ cho ai?”³⁹

39 Sở dĩ họ không thể tin, vì Ê-sai cũng đã nói,

40 “Ngài đã làm cho mắt họ mù và lòng họ cứng cõi,
Kéo mắt họ thấy được và lòng họ hiểu được,
Rồi họ trở lại, khiến Ta phải chữa lành cho họ chẳng.”⁴⁰

41 Ê-sai nói những điều ấy khi ông thấy vinh quang của Ngài và nói về Ngài.⁴¹

42 Dầu vậy vẫn có nhiều người trong giới lãnh đạo tin Ngài, nhưng họ không dám công khai xưng nhận, vì họ sợ người Pha-ri-si loại họ ra khỏi hội đường, **43** bởi họ chuộng sự khen ngợi của loài người hơn sự khen ngợi của Đức Chúa Trời.

44 Bây giờ Đức Chúa Jesus nói lớn tiếng, “**Ai tin Ta chẳng phải chỉ tin Ta nhưng tin Đấng đã sai Ta.** **45** Ai thấy Ta là thấy Đấng đã sai Ta. **46** Ta là ánh sáng đã

---

³⁸ Ê-sai 9:7; Đa 2:44; Mic 4:7

³⁹ Ê-sai 53:1 LXX (“quyền năng” nt: “cánh tay”)

⁴⁰ Ê-sai 6:10 LXX

⁴¹ Ê-sai 6:1-10

đến thế gian, để ai tin Ta sẽ không còn ở trong tối tăm. **47** Nếu ai nghe lời Ta và không vâng giữ, Ta sẽ không đoán xét người ấy; vì Ta đến không để đoán xét thế gian nhưng để cứu thế gian. **48** Ai khước từ Ta và không nhận lời Ta, đã có một thẩm phán đoán xét rồi. Trong ngày cuối cùng, những lời Ta đã phán sẽ là thẩm phán đoán xét người ấy. **49** Vì Ta không nói theo ý riêng mình, nhưng Cha, Đấng đã sai Ta, truyền cho Ta phải nói điều gì và giảng điều gì. **50** Ta biết mệnh lệnh của Ngài là sự sống đời đời; vì thế những gì Ta nói là nói như Cha đã bảo Ta.”

13

Chúa Rửa Chân Các Môn Đồ

1 Trước Lễ Vượt Qua, Đức Chúa Jesus biết giờ Ngài phải rời thế gian này để về với Đức Chúa Cha đã đến. Ngài yêu thương những người thuộc về Ngài trong thế gian, Ngài yêu thương họ đến cuối cùng. **2** Trong bữa ăn tối, Ác Quỷ đã đặt mưu phản vào lòng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt con Si-môn. **3** Đức Chúa Jesus biết Đức Chúa Cha đã trao mọi sự trong tay Ngài, và biết rằng Ngài từ Đức Chúa Trời đến và sẽ trở về cùng Đức Chúa Trời, **4** Ngài đứng dậy khỏi bàn ăn, cởi áo ngoài ra, và lấy khăn quấn ngang lưng Ngài. **5** Kế đó Ngài đổ nước vào chậu và bắt đầu rửa chân cho các môn đồ, rồi dùng chiếc khăn đã quấn ngang lưng mà lau chân họ.

6 Khi Ngài đến với Phi-rơ, ông nói với Ngài, “Lạy Chúa, Ngài sẽ rửa chân cho con sao?”

7 Đức Chúa Jesus trả lời và nói với ông, “**Bây giờ người không hiểu những điều Ta làm, nhưng sau này người sẽ hiểu.**”

8 Phi-rơ nói với Ngài, “Không bao giờ con để Ngài rửa chân cho con.”

Đức Chúa Jesus trả lời ông, “**Nếu Ta không rửa chân cho người, người không có phần gì với Ta.**”

9 Si-môn Phi-rơ nói với Ngài, “Lạy Chúa, xin Ngài không chỉ rửa chân cho con, nhưng xin rửa cả tay và đầu con nữa.”

10 Đức Chúa Jesus nói với ông, “**Người nào đã tắm thì chỉ cần rửa chân, vì toàn thân đã sạch. Các người đã được sạch, nhưng không phải tất cả các người đều sạch.**” **11** Vì Ngài biết ai sắp phản Ngài, nên Ngài nói, “**Không phải tất cả các người đều sạch.**”

12 Sau khi rửa chân cho các môn đồ, Ngài mặc áo choàng lại, ngồi vào chỗ cũ, rồi nói, “**Các người hiểu điều Ta vừa mới làm cho các người chăng?**” **13** Các người gọi ta là ‘Thầy’ và ‘Chúa.’ Các người gọi thế là đúng lắm, vì Ta thật như vậy. **14** Thế thì nếu Ta là Chúa và Thầy mà đã rửa chân các người, các người

cũng hãy rửa chân cho nhau. **15** Vì Ta đã làm gương cho các người, để các người cũng làm như Ta đã làm cho các người. **16** Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, tôi tớ không lớn hơn chủ, sứ giả không lớn hơn người sai phái mình. **17** Nếu các người biết những điều này, các người sẽ được phước miễn là các người làm theo. **18** Ta không nói về tất cả các người. Ta biết Ta đã chọn ai, nhưng lời này trong Kinh Thánh phải được ứng nghiệm, 'Kẻ ăn bánh của Ta đã giờ gót nghịch lại Ta.'⁴²

19 Bây giờ Ta nói với các người điều này, trước khi việc đó xảy ra, để khi việc đó xảy ra, các người có thể tin Ta là Đấng ấy.⁴³ **20** Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, ai tiếp người Ta sai đi là tiếp Ta, và ai tiếp Ta là tiếp Đấng đã sai Ta."

Chúa Báo Trước về Kẻ Phản Ngài

21 Sau khi Đức Chúa Jesus nói những lời đó, Ngài xúc động trong lòng⁴⁴ và nói rõ, "Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, một người trong các người sẽ phản Ta."

22 Các môn đồ nhìn nhau và phân vân không biết Ngài nói ai. **23** Một trong các môn đồ, người được Đức Chúa Jesus thương yêu, đang ngồi bên cạnh Ngài, **24** Si-môn Phi-rơ ra dấu cho người ấy, bảo hỏi Ngài, ai là người Ngài đã nói. **25** Người ấy nghiêng đầu qua trước ngực Đức Chúa Jesus và hỏi, "Lạy Chúa, người ấy là ai vậy?"

26 Đức Chúa Jesus đáp, "Ấy là người Ta chấm miếng bánh này và đưa cho." Rồi Ngài chấm một miếng bánh và đưa cho Giu-đa Ích-ca-ri-ốt con Si-môn. **27** Sau khi hắn nhận miếng bánh, Sa-tan nhập vào hắn. Đức Chúa Jesus nói với hắn, "Việc người tính làm, hãy làm mau đi."

28 Không ai ngồi quanh bàn biết tại sao Ngài nói với hắn như vậy. **29** Số là Giu-đa giữ túi tiền chung, nên vài người nghĩ rằng có lẽ Đức Chúa Jesus muốn hắn đi mua những đồ cần dùng cho ngày lễ hoặc đi giúp đỡ người nghèo nào đó. **30** Giu-đa nhận miếng bánh xong, hắn lập tức ra đi. Lúc ấy trời đã tối.

Điều Răn Mới

31 Khi hắn đã đi rồi Đức Chúa Jesus nói, "Bây giờ Con Người được vinh hiển, và Đức Chúa Trời được vinh hiển nơi Người. **32** Nếu Đức Chúa Trời được vinh hiển nơi Người, Đức Chúa Trời cũng sẽ làm vinh hiển Người trong chính Ngài, và sẽ làm vinh hiển Người tức thì.

33 Hỡi các con thơ của Ta, Ta sẽ ở với các con ít lâu nữa thôi. Các con sẽ tìm Ta, và như Ta đã nói với người Do-thái, bây giờ Ta cũng nói với các con: nơi Ta

---

42 Thi 41:9

43 nt: Ta Là; ctd: Ta là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu (Xuất 3:14)

44 nt: tâm linh

đi, các con không thể đến. **34** Ta ban cho các con một điều răn mới, đó là các con phải yêu thương nhau; như Ta đã yêu thương các con thế nào, các con cũng phải yêu thương nhau thế ấy. **35** Nếu các con yêu thương nhau thì qua đó mọi người sẽ biết các con là môn đồ Ta.”

Chúa Báo Trước Phi-rơ Sẽ Chối Ngài

(Mat 26:33-35; Mác 14:29-31; Lu 22:33-34)

36 Si-môn Phi-rơ thưa với Ngài, “Lạy Chúa, Ngài sẽ đi đâu?”

Ngài đáp, “Nơi Ta đi, bây giờ người không thể đi theo, nhưng sau này người sẽ đi theo.”

37 Phi-rơ hỏi Ngài, “Lạy Chúa, tại sao con không thể đi theo Ngài bây giờ? Con sẵn sàng hy sinh tính mạng con cho Ngài.”

38 Đức Chúa Jesus phán, “Người sẵn sàng hy sinh tính mạng người cho Ta sao? Quả thật, quả thật, Ta nói với người, trước khi gà gáy, người sẽ chối Ta ba lần.”

14

Chúa An Ủi Các Môn Đồ

1 “Lòng các người đừng bối rối; hãy tin Đức Chúa Trời, và hãy tin Ta nữa. **2** Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở; nếu không như thế, Ta đã bảo cho các người rồi. Ta đi chuẩn bị cho các người một chỗ. **3** Nếu Ta đi và chuẩn bị cho các người một chỗ thì Ta sẽ trở lại để đem các người đi với Ta, hầu Ta ở đâu, các người cũng ở đó. **4** Các người biết Ta đi đâu và biết đường đến đó.”

Đức Chúa Jesus Là Con Đường Dẫn Đến Đức Chúa Cha

5 Tô-ma thưa với Ngài, “Lạy Chúa, chúng con không biết Ngài đi đâu, làm sao biết đường đến đó được?”

6 Đức Chúa Jesus nói với ông, “Ta là con đường, chân lý, và sự sống. Không ai đến với Cha mà không qua Ta. **7** Nếu các người biết Ta, các người cũng biết Cha Ta. Từ nay trở đi, các người biết Ngài và đã thấy Ngài.”

8 Phi-líp thưa với Ngài, “Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng con thì chúng con mãn nguyện rồi.”

9 Đức Chúa Jesus nói với ông, “Hỡi Phi-líp, Ta đã ở với các người khá lâu mà các người vẫn chưa biết Ta sao? Ai thấy Ta tức là thấy Cha. Sao người còn hỏi, ‘Xin chỉ Cha cho chúng con’? **10** Người không tin rằng Ta ở trong Cha, và Cha ở trong Ta sao? Những lời Ta nói với các người chẳng phải tự Ta nói,

nhưng là Cha, Đấng ở trong Ta, đang làm việc của Ngài. **11** Khi Ta nói Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, hãy tin Ta; bằng không, hãy dựa vào những việc Ta làm mà tin Ta. **12** Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, ai tin Ta cũng sẽ làm việc Ta làm, và sẽ làm những việc lớn hơn, vì Ta trở về với Cha.

13 Các người nhân danh Ta cầu xin bất cứ điều chi, Ta sẽ làm cho, để Cha được tôn vinh nơi Con. **14** Nếu các người nhân danh Ta cầu xin điều chi, Ta sẽ làm cho.”

Chúa Hứa Ban Đức Thánh Linh

15 “Nếu các người yêu kính Ta, hãy vâng giữ các điều răn Ta. **16** Ta sẽ cầu xin Cha, và Cha sẽ ban cho các người một Đấng An Ủi⁴⁵ khác để ở với các người mãi mãi. **17** Ngài là Thần của sự thật mà thế gian không thể nhận lấy, vì thế gian không thấy Ngài và không biết Ngài, nhưng các người biết Ngài, vì Ngài ở với các người và sẽ ở trong các người.

18 Ta sẽ không bỏ các người mồ côi đâu; Ta sẽ đến với các người. **19** Không bao lâu nữa thế gian sẽ không thấy Ta, nhưng các người sẽ thấy Ta; vì Ta sống, thì các người cũng sẽ sống. **20** Trong ngày đó các người sẽ biết rằng Ta ở trong Cha Ta, các người ở trong Ta, và Ta ở trong các người. **21** Ai có những điều răn của Ta và vâng giữ, ấy là người yêu kính Ta; người nào yêu kính Ta sẽ được Cha Ta yêu thương, và Ta sẽ yêu thương người ấy và bày tỏ chính Ta cho người ấy.”

22 Giu-đa, không phải là Ích-ca-ri-ốt, thưa với Ngài, “Lạy Chúa, tại sao Ngài chỉ tỏ Ngài cho chúng con mà không tỏ cho cả thế gian?”

23 Đức Chúa Jesus trả lời và nói với ông, “Ai yêu kính Ta sẽ vâng giữ lời Ta; Cha Ta sẽ yêu thương người ấy; Chúng Ta sẽ đến với người ấy, và Chúng Ta sẽ ở với người ấy. **24** Kẻ nào không yêu kính Ta sẽ không vâng giữ lời Ta. Những lời các người nghe không phải lời Ta, nhưng là của Cha, Đấng đã sai Ta.

25 Ta nói những điều này với các người khi Ta còn ở với các người. **26** Nhưng Đấng An Ủi, tức Đức Thánh Linh, Đấng Cha nhân danh Ta phái đến, sẽ dạy các người mọi sự và sẽ làm cho các người nhớ lại mọi điều Ta đã nói với các người.

27 Ta để sự bình an lại với các người; Ta ban sự bình an Ta cho các người; Sự bình an Ta cho các người không như thế gian cho. Lòng các người đừng bối rối và đừng sợ hãi.

28 Các người đã nghe Ta nói, ‘Ta đi, rồi Ta sẽ trở lại với các người.’ Nếu các người yêu kính Ta, các người nên vui mừng, vì Ta đi về với Cha, bởi Cha vĩ đại hơn Ta.

---

45 ctd: Đấng Giúp Đỡ, Đấng Khuyên Bảo, Đấng Khích Lệ, Đấng Biện Hộ.

29 Ta nói điều này với các người bây giờ, trước khi nó xảy ra, để khi nó xảy ra, các người tin. **30** Ta sẽ không nói với các người lâu hơn nữa, vì kẻ cai trị thế gian này sắp đến, và nó chẳng có quyền gì trên Ta; **31** nhưng để thế gian biết rằng Ta yêu kính Cha, Ta sẽ làm những gì Cha truyền cho Ta. Hãy đứng dậy, chúng ta hãy rời khỏi đây.”

15

Cây Nho Thật

1 “Ta là cây nho thật, Cha Ta là người trồng nho. **2** Hễ nhánh nào trong Ta không kết quả, Ngài chặt bỏ; còn nhánh nào kết quả, Ngài tỉa sửa để nó kết quả hơn. **3** Các người đã được trong sạch nhờ lời Ta đã phán với các người. **4** Hãy cứ ở trong Ta thì Ta ở trong các người. Như nhánh nho không thể tự nó kết quả nếu không dính vào cây nho, thì cũng vậy các người không thể tự mình kết quả nếu không ở trong Ta.

5 Ta là cây nho, các người là nhánh; ai ở trong Ta, và Ta ở trong người ấy, người ấy sẽ kết nhiều quả; vì ngoài Ta các người chẳng làm chi được. **6** Nếu ai không ở trong Ta, người ấy tựa như nhánh nho bị ném ra ngoài và bị khô đi; người ta lượm những nhánh ấy, quăng chúng vào lửa, và chúng bị thiêu rụi. **7** Nếu các người ở trong Ta, và những lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin điều gì mình muốn, các người sẽ được điều đó. **8** Bởi điều này Cha Ta được tôn vinh, đó là các người kết nhiều quả, và trở thành những môn đồ của Ta.

9 Như Cha đã yêu thương Ta, Ta cũng đã yêu thương các người; hãy cứ ở trong tình yêu của Ta. **10** Nếu các người vâng giữ các mệnh lệnh Ta, các người sẽ ở trong tình yêu của Ta, như Ta đã vâng giữ các mệnh lệnh của Cha Ta và ở trong tình yêu của Ngài.

11 Ta nói với các người những điều này để niềm vui của Ta ở trong các người, hầu niềm vui của các người được trọn vẹn.

12 Đây là mệnh lệnh của Ta: các người hãy yêu thương nhau như Ta đã yêu thương các người. **13** Không có tình yêu nào lớn hơn điều này: hy sinh tính mạng mình vì các bạn mình. **14** Các người là bạn Ta nếu các người làm những điều Ta truyền cho các người. **15** Ta không gọi các người là đầy tớ nữa, vì đầy tớ không biết các việc chủ mình làm; nhưng Ta gọi các người là bạn, vì Ta đã tỏ cho các người biết mọi điều Ta đã nghe nơi Cha Ta. **16** Không phải các người đã chọn Ta, nhưng Ta đã chọn các người và bổ nhiệm các người để các người ra đi và kết quả, và thành quả của các người sẽ còn lại, và để khi các người nhân danh Ta cầu xin Cha điều chi, Ngài sẽ ban điều ấy cho các người. **17** Ta truyền cho các người những điều này để các người yêu thương nhau.”

Thế Gian Ghét Người Theo Chúa

18 “Nếu thế gian ghét các người, hãy biết rằng họ đã ghét Ta trước khi ghét các người. **19** Nếu các người thuộc về thế gian, thế gian sẽ yêu mến những kẻ thuộc về nó; nhưng vì các người không thuộc về thế gian, và Ta đã chọn các người ra khỏi thế gian, nên thế gian ghét các người. **20** Hãy nhớ lời Ta đã nói với các người, ‘Đầy tớ không lớn hơn chủ mình.’ Nếu họ đã bắt bớ Ta, họ cũng sẽ bắt bớ các người; nếu họ vâng giữ lời Ta, họ cũng sẽ vâng giữ lời các người. **21** Nhưng vì danh Ta họ sẽ làm những điều ấy cho các người, vì họ không biết Đấng đã sai Ta. **22** Nếu Ta không đến và không nói cho họ biết, họ chẳng có tội gì, nhưng bây giờ họ không thể bào chữa cho tội của họ. **23** Ai ghét Ta cũng ghét Cha Ta. **24** Nếu Ta không làm giữa họ những việc chưa ai làm, họ chẳng có tội gì, nhưng bây giờ họ đã thấy rõ những việc ấy rồi mà vẫn còn ghét Ta và ghét cả Cha Ta. **25** Như vậy là ứng nghiệm lời đã viết trong Luật Pháp của họ, ‘Họ đã ghét Ta vô cớ.’⁴⁶

26 Khi Đấng An Ủi đến, Ngài sẽ làm chứng về Ta; Ngài là Đấng Ta sẽ từ Cha phái đến các người; Ngài là Thần của sự thật ra từ Cha. **27** Các người cũng sẽ làm chứng, vì các người đã ở với Ta từ ban đầu.”

16

Công Việc của Đức Thánh Linh

1 “Ta nói với các người những điều ấy để các người không vấp ngã. **2** Họ sẽ trục xuất các người ra khỏi hội đường. Thật vậy, sẽ có lúc những kẻ giết các người tưởng họ đang phục vụ Đức Chúa Trời! **3** Họ sẽ làm những điều ấy vì họ không biết Cha hoặc Ta. **4** Nhưng Ta báo trước các người những điều ấy, để khi chúng xảy đến, các người có thể nhớ lại rằng Ta đã báo trước cho các người về chúng rồi. Ta không nói những điều ấy với các người lúc bắt đầu, vì Ta luôn ở với các người. **5** Nhưng bây giờ Ta đi về cùng Đấng đã sai Ta, thế mà không ai trong các người hỏi Ta, ‘Thầy đi đâu?’

6 Vì Ta đã nói những điều này với các người, lòng các người chứa chan sầu não. **7** Tuy nhiên Ta nói thật với các người: Ta đi là ích lợi cho các người, vì nếu Ta không đi, Đấng An Ủi sẽ không đến với các người; nhưng nếu Ta đi, Ta sẽ phái Ngài đến với các người. **8** Khi Ngài đến, Ngài sẽ cáo trách thế gian về tội lỗi, về sự công chính, và về sự phán xét. **9** Về tội lỗi vì họ không tin Ta, **10** về sự công chính vì Ta đi về cùng Cha và các người sẽ không thấy Ta nữa, **11** và về sự phán xét, vì kẻ cai trị thế gian này đã bị xét xử rồi.

12 Ta còn nhiều điều nữa muốn nói với các người, nhưng bây giờ các người chưa lãnh hội nổi. **13** Khi Thần Chân Lý đến, Ngài sẽ dẫn các người vào mọi sự thật, vì Ngài sẽ không tự mình nói điều gì, nhưng sẽ nói những gì Ngài đã nghe, và Ngài sẽ báo cho các người biết những việc sẽ xảy đến. **14** Ngài sẽ tôn vinh Ta, vì Ngài sẽ lấy những gì thuộc về Ta mà công bố cho các người. **15** Tất cả

---

⁴⁶ Thi 35:19; 69:4; 109:3

những gì Cha có là của Ta. Vì thế Ta nói: Ngài sẽ lấy những gì thuộc về Ta mà công bố cho các người.”

Sầu Thảm Biến Thành Niềm Vui

16 “Còn ít lâu nữa các người sẽ không thấy Ta, rồi sau một ít lâu các người lại thấy Ta.”

17 Bây giờ một vài môn đồ nói với nhau, “Ý Thầy là gì khi Thầy nói, ‘Còn ít lâu nữa các người sẽ không thấy Ta, rồi sau một ít lâu các người lại thấy Ta’, và ‘Vi Ta đi về cùng Cha’?” **18** Rồi họ nói, “Ý Thầy là gì khi nói, ‘Còn ít lâu nữa’? Chúng ta không hiểu ý Thầy nói gì.”

19 Đức Chúa Jesus biết ý họ muốn hỏi Ngài, nên Ngài nói với họ, “Có phải các người đang hỏi nhau về điều Ta vừa nói, ‘Còn ít lâu nữa các người sẽ không thấy Ta, rồi sau một ít lâu các người lại thấy Ta’ chăng? **20** Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, các người sẽ khóc lóc và than van, còn thế gian sẽ vui mừng. Các người sẽ sầu thảm, nhưng nỗi sầu thảm của các người sẽ biến thành niềm vui. **21** Người đàn bà đau đớn lúc lâm bồn vì giờ sinh con đã đến, nhưng khi đứa con chào đời, người ấy không còn nhớ đến nỗi đau đớn nữa, nhưng vui mừng vì đã sinh ra được một người trong thế gian. **22** Các người cũng vậy, bây giờ các người buồn rầu, nhưng khi thấy lại Ta, các người sẽ vui mừng, và không ai có thể lấy đi niềm vui ấy của các người. **23** Ngày ấy các người sẽ không hỏi Ta điều gì nữa. Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, bất cứ điều chi các người nhân danh Ta cầu xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người. **24** Cho đến bây giờ các người vẫn chưa nhân danh Ta cầu xin điều chi; hãy cầu xin đi, các người sẽ nhận được, để niềm vui của các người được trọn vẹn.”

Chúa Đã Thẳng Thế Gian

25 “Ta thường dùng ngụ ngôn để nói với các người những điều này, nhưng sẽ đến lúc Ta không cần dùng ngụ ngôn để nói với các người nữa, nhưng Ta sẽ nói rõ ràng về Cha cho các người. **26** Ngày ấy các người sẽ nhân danh Ta cầu xin, và Ta sẽ không nói với các người rằng Ta sẽ cầu xin Cha cho các người nữa, **27** vì chính Cha yêu thương các người, bởi các người đã yêu thương Ta và tin rằng Ta từ Đức Chúa Trời đến. **28** Ta từ Cha đến và đã đến thế gian; rồi đây Ta sẽ lìa thế gian để trở về cùng Cha.”

29 Các môn đồ Ngài nói, “Ồ, bây giờ Thầy nói thẳng ra và không dùng ngụ ngôn nữa. **30** Bây giờ chúng con biết rằng Thầy biết rõ mọi sự và không cần hỏi ai điều gì. Vì vậy chúng con tin rằng Thầy từ Đức Chúa Trời đến.”

31 Đức Chúa Jesus đáp lời họ, “Bây giờ các người tin rồi sao? **32** Nay, giờ đến và đã đến rồi, khi các người bị tan lạc, mỗi người một ngã, và bỏ Ta lại một mình; nhưng Ta không cô đơn, vì Cha ở với Ta. **33** Ta nói những điều này với

các người, để các người được bình an trong Ta. Các người sẽ bị hoạn nạn trong thế gian, nhưng hãy vững lòng, Ta đã thắng thế gian rồi.”

17

Chúa Cầu Nguyện

1 Nói như vậy xong, Đức Chúa Jesus ngược mắt lên trời và cầu nguyện rằng, “Lạy Cha, giờ đã đến. Xin Cha làm vinh hiển Con của Cha, để Con của Cha làm vinh hiển Cha. **2** Vì Cha đã ban cho Con⁴⁷ uy quyền trên mọi loài xác thịt, nên Con sẽ ban sự sống đời đời cho những ai Cha ban cho Con. **3** Đây là sự sống đời đời: đó là họ nhận biết Cha, Đức Chúa Trời thực hữu duy nhất, và Đức Chúa Jesus Christ, Đấng Cha đã sai đến.

4 Con đã làm vinh hiển Cha trên đất, hoàn tất công việc Cha giao cho Con làm.

5 Cha ôi, xin Cha làm vinh hiển Con trước mặt Cha bằng vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi có thế gian.

6 Con đã bày tỏ danh Cha cho những người Cha ban cho Con trong thế gian. Họ vốn thuộc về Cha. Cha đã ban họ cho Con, và họ đã vâng giữ lời Cha. **7**

Bây giờ họ biết rằng những gì Cha ban cho Con đều đến từ Cha. **8** Những lời Cha ban cho Con, Con ban cho họ, và họ đã nhận lấy. Họ biết quả quyết rằng Con từ Cha đến, và họ đã tin rằng Cha đã sai Con. **9** Con cầu xin cho họ. Con không cầu xin cho thế gian nhưng cho những người Cha ban cho Con, vì họ là của Cha. **10** Tất cả những gì của Con là của Cha, những gì của Cha là của Con, và Con được tôn vinh qua họ.

11 Con không ở thế gian nữa. Con sẽ đi về cùng Cha, nhưng họ còn ở thế gian. Lạy Cha thánh, xin Cha bảo vệ họ, những người Cha ban cho Con trong danh Cha, để họ hiệp một như Chúng Ta là một. **12** Khi Con còn ở với họ, Con bảo vệ họ trong danh Cha, tức danh Cha ban cho Con; không ai trong họ bị mất ngoại trừ đũa con của sự hư mất, để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm.

13 Bây giờ Con đi về cùng Cha, và Con nói những điều này trong khi còn ở thế gian để họ được hưởng trọn vẹn niềm vui của Con. **14** Con đã ban cho họ lời Cha. Thế gian ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. **15** Con không cầu xin Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha bảo vệ họ khỏi kẻ ác.⁴⁸ **16** Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. **17** Xin Cha thánh hóa họ bằng sự thật. Lời Cha chính là sự thật. **18** Như Cha đã sai Con vào thế gian, Con cũng sai họ vào thế gian. **19** Con vì họ mà thánh hóa chính mình, để họ cũng có thể được thánh hóa bằng sự thật.

---

47 chữ "Con" trong câu 2 trong nguyên tác là "Người" (*ngôi thứ ba số ít*)

48 Mat 5:37; 6:13; 13:19, 38; Êph 6:16; 2 Thê 3:3; 1 Gg 2:13; 5:18, 19.

20 Con không chỉ cầu xin cho họ, nhưng cũng cho những ai nghe lời họ mà tin Con, **21** để tất cả họ có thể hiệp một, như Cha ở trong Con và Con ở trong Cha, thừa Cha, và để họ có thể ở trong Chúng Ta, hầu thế gian tin rằng Cha đã sai Con.

22 Con đã ban cho họ vinh hiển Cha ban cho Con, để họ có thể hiệp làm một như Chúng Ta là một. **23** Con ở trong họ và Cha ở trong Con để họ có thể hoàn toàn hiệp làm một, hầu thế gian biết rằng Cha đã sai Con, và Cha đã yêu thương họ như Cha đã yêu thương Con. **24** Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những người Cha ban cho Con cũng ở đó với Con, để họ có thể chiêm ngưỡng vinh hiển Cha ban cho Con, vì Cha đã yêu thương Con trước khi sáng thế.

25 Lạy Cha công chính, dù thế gian không biết Cha nhưng Con biết Cha, và những người này biết Cha đã sai Con. **26** Con đã tỏ cho họ biết danh Cha, và Con sẽ cho họ biết nữa, hầu tình yêu Cha dành để yêu thương Con có thể ở trong họ, và Con ở trong họ.”

18

Chúa Phó Minh cho Kẻ Ác

(Mat 26:47-56; Mác 14:43-50; Lu 22:47-53)

1 Sau khi Đức Chúa Jesus đã nói những lời ấy, Ngài và các môn đồ Ngài đi qua bên kia Khe Kết-rôn, ở đó có một cái vườn; Ngài và các môn đồ Ngài vào vườn đó. **2** Giu-đa kẻ phản Ngài cũng biết chỗ ấy, vì Đức Chúa Jesus thường họp với các môn đồ Ngài tại đó. **3** Bấy giờ Giu-đa dẫn một đội lính, cùng thuộc hạ của các trưởng tế và những người Pha-ri-si, mang đèn, đuốc, và vũ khí đến đó.

4 Đức Chúa Jesus biết mọi việc sắp xảy đến với Ngài, Ngài bước tới và hỏi, “**Các người tìm ai?**”

5 Họ trả lời Ngài, “Jesus người Na-xa-rét.”

Đức Chúa Jesus nói với họ, “**Chính Ta đây.**” Giu-đa, kẻ phản Ngài, cũng đứng chung với họ. **6** Khi Ngài phán với họ, “**Chính Ta đây,**” họ lùi lại và té xuống đất.

7 Ngài lại hỏi họ, “**Các người tìm ai?**”

Họ đáp, “Jesus người Na-xa-rét.”

8 Đức Chúa Jesus nói, “**Ta đã nói với các người rằng chính Ta đây. Nếu các người tìm Ta, hãy để những người này đi.**”

9 Như thế là ứng nghiệm lời Ngài đã nói, “**Con không làm mất một người nào Cha đã ban cho Con.**”⁴⁹

10 Lúc ấy Si-môn Phi-rơ có một thanh gươm; ông rút ra, tấn công một đầy tớ của vị thượng tế, và chém đứt tai phải người ấy; người đầy tớ ấy tên là Man-chu.

11 Đức Chúa Jesus bảo Phi-rơ, “**Hãy tra gươm người vào vỏ. Chén Cha đã trao cho Ta, Ta không uống sao?**”

Chúa Bị Áp Giải đến An-nát (Mat 26:57)

12 Vậy quân lính, viên sĩ quan chỉ huy, và các thuộc hạ của người Do-thái bắt Đức Chúa Jesus và trói lại. **13** Trước hết, họ giải Ngài đến An-nát,⁵⁰ vì ông ấy là nhạc phụ của Cai-a-pha, vị thượng tế năm đó. **14** Cai-a-pha là người đã khuyên dân Do-thái rằng thà một người chịu chết cho toàn dân thì hơn.

Phi-rơ Chối Chúa Lần Thứ Nhất (Mat 26:69-70; Mác 14:66-68; Lu 22:55-57)

15 Si-môn Phi-rơ với một môn đồ khác đi theo Đức Chúa Jesus. Nhờ quen biết với vị thượng tế môn đồ đó có thể theo Đức Chúa Jesus vào sân của dinh thượng tế, **16** nhưng Phi-rơ phải đứng bên ngoài cổng. Người môn đồ quen biết với vị thượng tế đi ra nói với chị gác cổng và đem Phi-rơ vào. **17** Bấy giờ người nữ nô lệ gác cổng nói với Phi-rơ, “**Bộ ông không phải là một môn đồ của ông ấy sao?**”

Phi-rơ trả lời, “**Không phải tôi.**”

18 Vì trời lạnh nên các đầy tớ và các thuộc hạ nhóm một đống lửa, rồi đứng sưởi ấm; Phi-rơ cũng đứng sưởi ấm với họ.

Thượng Tế An-nát Chất Vấn Chúa (Mat 26:59-68; Mác 14:56-65; Lu 22:63-71)

19 Bấy giờ vị thượng tế hạch hỏi Đức Chúa Jesus về các môn đồ Ngài và về những lời dạy của Ngài. **20** Đức Chúa Jesus trả lời ông, “**Ta từng nói công khai giữa thiên hạ; Ta thường giảng dạy trong các hội đường và đền thờ, là những nơi người Do-thái tụ họp; Ta chẳng nói lén lút điều gì.** **21** Tại sao người hỏi Ta? **Hãy hỏi những người đã nghe Ta nói với họ. Nay, họ biết Ta đã nói những gì.**”

22 Khi Ngài đã nói như vậy một tên sĩ quan đứng gần đó tát Đức Chúa Jesus một cái và nói, “**Anh trả lời thượng tế như thế sao?**”

---

⁴⁹ Gg 6:39; 17:12

⁵⁰ An-nát vốn là thượng tế, nhưng ông đã bị người La-mã truất quyền và không cho thi hành chức vụ từ năm 15 S.C. Dù ông không được thi hành chức vụ, nhưng danh vị thượng tế của ông vẫn còn. Ngoài ra, An-nát còn được nhiều người căm nể vì ông là nhạc phụ của Cai-a-pha, vị thượng tế đương nhiệm.

23 Đức Chúa Jesus nói với hắn, “**Nếu Ta nói sai, hãy chỉ ra chỗ sai của Ta; còn nếu Ta nói đúng, tại sao người đánh Ta?**”

24 An-nát sai giải Đức Chúa Jesus, vẫn bị trói, đến Cai-a-pha, vị thượng tế đương nhiệm.

Phi-rơ Chối Chúa Hai Lần Nữa

(Mat 26:71-75; Mác 14:69-72; Lu 22:58-62)

25 Khi ấy Si-môn Phi-rơ đang đứng sưởi ấm, chợt có người hỏi ông, “Ông cũng là một môn đồ của ông ấy phải không?”

Phi-rơ chối và nói, “Không phải tôi.”

26 Một trong các đầy tớ của vị thượng tế có bà con với người bị Phi-rơ chém đứt tai nói, “Không phải tôi đã thấy ông trong vườn với ông ấy sao?” **27** Phi-rơ lại chối nữa; ngay lúc đó một con gà cất tiếng gáy.

Chúa Trước Tòa Phi-lát

(Mat 27:11-18, 20-23; Mác 15:2-15; Lu 23:2-3, 18-25)

28 Sáng sớm hôm đó họ giải Đức Chúa Jesus từ nhà Cai-a-pha đến dinh Tổng Trấn, nhưng chính họ không vào dinh để khỏi bị ô uế hầu có thể ăn Lễ Vượt Qua. **29** Vì thế Phi-lát đi ra gặp họ và hỏi, “Các người cáo buộc người này về tội gì?”

30 Họ trả lời và nói với ông, “Nếu người này không phải là kẻ làm ác, chúng tôi đã không nộp hắn cho quan.”

31 Phi-lát nói với họ, “Các người hãy dẫn người ấy đi và xử theo luật các người.”

Người Do-thái trả lời ông, “Chúng tôi không được phép xử tử ai.” **32** Thế là lời Đức Chúa Jesus đã nói trước về Ngài sẽ chết cách nào được ứng nghiệm.

33 Phi-lát trở vào dinh, sai điệu Đức Chúa Jesus đến, và hỏi Ngài, “Người có phải là Vua dân Do-thái không?”

34 Đức Chúa Jesus trả lời, “**Người nói điều này là tự ý người hay đã có ai nói với người về Ta?**”

35 Phi-lát trả lời, “Ta không phải là người Do-thái phải không? Chính đồng bào người và các trưởng tế đã nộp người cho ta. Người đã làm gì?”

36 Đức Chúa Jesus đáp, “**Vương quốc Ta không thuộc về thế gian này. Nếu vương quốc Ta thuộc về thế gian này thì các tôi tớ Ta đã chiến đấu, để Ta không bị nộp vào tay người Do-thái, nhưng vương quốc Ta không từ thế gian này.**”

37 Phi-lát hỏi Ngài, “Vậy ngươi là Vua sao?”

Đức Chúa Jesus trả lời, “**Chính ngươi nói rằng Ta là Vua. Vì lý do đó Ta đã được sinh ra, và vì lý do đó Ta đã đến trong thế gian để làm chứng cho sự thật. Ai thuộc về sự thật thì nghe tiếng Ta.**”

38 Phi-lát nói với Ngài, “Sự thật là gì?”

Sau khi nói như vậy, ông trở ra gặp người Do-thái và nói với họ, “Ta không tìm thấy ông ấy có tội gì. **39** Nhưng các ngươi có được thông lệ này: cứ vào Lễ Vượt Qua, ta thả cho các ngươi một người. Các ngươi muốn ta thả ‘Vua dân Do-thái’ ra không?”

40 Họ gào to lại, “Chớ thả người ấy, nhưng hãy thả Ba-ra-ba.” Và, Ba-ra-ba là một tên trộm cướp.

19

Phi-lát Kết Án Chúa

(Mat 27:27-31; Mác 15:16-20)

1 Bấy giờ Phi-lát truyền đem Đức Chúa Jesus đi và cho dùng roi dây có móc đánh Ngài. **2** Bọn lính kết một vương miện bằng gai, đội trên đầu Ngài, và khoác lên mình Ngài một áo choàng màu đỏ điều. **3** Đoạn chúng đến gần Ngài và nói, “Kính chào Vua dân Do-thái!” rồi chúng tát Ngài mấy cái.

4 Phi-lát lại trở ra và nói với họ, “Này, ta đem ông ấy ra trước các ngươi, để các ngươi biết rằng ta không tìm thấy ông ấy có tội gì.” **5** Bấy giờ Đức Chúa Jesus đi ra, đầu đội vương miện bằng gai, mình khoác áo choàng màu đỏ điều, Phi-lát nói với họ, “Hãy xem, người ấy.”

6 Khi các trưởng tế và đám thuộc hạ thấy Ngài, họ la to, “Hãy đóng đinh hẳn trên cây thập tự! Hãy đóng đinh hẳn trên cây thập tự!”

Phi-lát nói với họ, “Các ngươi hãy bắt ông ấy và đóng đinh lấy, vì ta không tìm thấy ông ấy có tội gì.”

7 Người Do-thái trả lời ông, “Chúng tôi có một luật, và theo luật ấy, hẳn phải chết, vì hẳn đã tự cho mình là Con Đức Chúa Trời.”

8 Khi Phi-lát nghe như thế, ông càng sợ hơn. **9** Ông trở vào dinh và hỏi Đức Chúa Jesus, “Ngươi từ đâu đến?” Nhưng Đức Chúa Jesus không trả lời ông.

10 Vì thế Phi-lát nói với Ngài, “Tại sao ngươi không trả lời ta? Ngươi không biết rằng ta có quyền đóng đinh ngươi, và ta cũng có quyền thả ngươi sao?”

11 Đức Chúa Jesus đáp, “Người không có quyền gì trên Ta, nếu người không được ban cho từ trên. Về việc này, kẻ nộp Ta cho người có tội nặng hơn.”

12 Từ lúc đó Phi-lát tìm cách thả Ngài, nhưng người Do-thái la lên, “Nếu quan thả người này, quan không là trung thần của Sê-sa.⁵¹ Kẻ nào tự xưng là Vua thì chống nghịch với Sê-sa.”

13 Khi Phi-lát nghe những lời ấy, ông cho dẫn Đức Chúa Jesus ra, rồi ông ngồi vào ghế xử án tại nơi gọi là Tòa Đá, tiếng Hê-bơ-rơ gọi là Ga-ba-tha.

14 Bấy giờ là ngày Chuẩn Bị cho Lễ Vượt Qua, vào khoảng mười hai giờ trưa.⁵² Ông nói với người Do-thái, “Hãy xem, Vua các người!”

15 Họ la lớn, “Hãy trừ hấn đi! Hãy trừ hấn đi! Hãy đóng đinh hấn trên cây thập tự!”

Phi-lát hỏi họ, “Ta sẽ đóng đinh Vua các người trên cây thập tự sao?”

Các trưởng tế đáp, “Chúng tôi không có vua nào khác ngoài Sê-sa.”

16 Vậy Phi-lát trao Ngài cho họ để họ đóng đinh Ngài trên cây thập tự. Thế là họ bắt Đức Chúa Jesus và dẫn đi.

Chúa Chịu Đóng Đinh

(Mat 27:33-44; Mác 15:22-32; Lu 23:33-43)

17 Ngài vác thập tự giá mình đi ra, đến nơi gọi là Đồi Sọ, tiếng Hê-bơ-rơ gọi là Gô-gô-tha. **18** Tại đó họ đóng đinh Ngài vào cây thập tự. Có hai người khác cũng bị đóng đinh vào cây thập tự như Ngài; một người bên này và một người bên kia, còn Đức Chúa Jesus ở chính giữa. **19** Phi-lát sai người làm một tấm bảng và gắn vào đầu thập tự giá. Tấm bảng ghi rằng,

“JESUS NGƯỜI NA-XA-RÉT,
VUA DÂN DO-THÁI.”

20 Nhiều người Do-thái đã đọc bảng ấy, vì chỗ Đức Chúa Jesus chịu đóng đinh ở gần thành, và bảng đó được viết bằng tiếng Hê-bơ-rơ, tiếng La-tinh, và tiếng Hy-lạp.

21 Các trưởng tế của dân Do-thái nói với Phi-lát, “Xin quan đừng viết, ‘Vua dân Do-thái’, nhưng xin hãy viết, ‘Hấn nói, Ta là Vua dân Do-thái.’”

22 Phi-lát đáp, “Những gì ta đã viết, ta đã viết rồi.”

---

51 nt: danh hiệu để gọi Hoàng Đế La Mã

52 nt: giờ thứ sáu

23 Khi đóng đinh Đức Chúa Jesus xong, bọn lính lấy y phục của Ngài chia làm bốn mảnh, mỗi người lấy một mảnh. Chúng cũng lấy chiếc áo dài của Ngài; áo này không có đường may, nhưng được dệt liền từ trên xuống dưới. **24** Vậy chúng nói với nhau, “Không nên xé áo này ra, nhưng chúng ta hãy bắt thăm, ai trúng lấy được.” Thế là ứng nghiệm lời Kinh Thánh,

“Chúng chia nhau y phục của con;
Còn áo dài của con, chúng bắt thăm lấy.”⁵³

Đó là việc bọn lính đã làm.

25 Đứng tại chân thập tự giá của Đức Chúa Jesus có mẹ Ngài, chị của mẹ Ngài, Ma-ry vợ của Cơ-lê-ô-pa, và Ma-ry Mạc-đa-len. **26** Đức Chúa Jesus thấy mẹ Ngài và môn đồ Ngài thương yêu đang đứng gần bên, Ngài nói với mẹ Ngài, “**Mẹ ơi,**⁵⁴ **đó là con của mẹ.**” **27** Đoạn Ngài phán với môn đồ ấy, “**Đó là mẹ của người.**” Bắt đầu từ giờ đó, môn đồ ấy rước bà về nhà mình.

Chúa Chết

(Mat 27:48-50; Mác 15:36-37; Lu 23:36)

28 Sau đó Đức Chúa Jesus biết mọi sự đã hoàn tất, và để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm, Ngài nói, “**Ta khát.**”⁵⁵

29 Tại đó có một bình đựng đầy giấm. Vậy họ lấy một miếng xóp, thấm đầy giấm, cột vào đầu nhánh cây bài hương, và đưa lên miệng Ngài. **30** Khi Đức Chúa Jesus nhắm giấm xong, Ngài nói, “**Mọi sự đã hoàn tất.**” Rồi Ngài gục đầu và trút linh hồn.

31 Vì hôm đó là ngày Chuẩn Bị, người Do-thái không muốn thấy thân người chết còn bị treo trên thập tự giá trong ngày Sa-bát, vì ngày Sa-bát đó rất trọng thể, họ yêu cầu Phi-lát cho đập gãy chân những người bị đóng đinh và gỡ xác xuống.

32 Vậy quân lính đến đập gãy hai chân người thứ nhất và người kia, hai người cùng bị đóng đinh với Ngài; **33** nhưng khi họ đến chỗ Đức Chúa Jesus, họ thấy Ngài đã chết rồi, nên họ không đập gãy hai chân Ngài. **34** Thay vào đó một tên lính lấy giáo đâm vào hông Ngài, ngay lập tức máu và nước chảy ra. **35** Người chứng kiến việc ấy làm chứng, và lời chứng của người ấy là thật, vì người ấy biết mình nói thật, để các người cũng có thể tin. **36** Những việc ấy đã xảy ra để làm ứng nghiệm lời Kinh Thánh,

“Chẳng một cái xương nào của Ngài bị gãy.”⁵⁶

---

53 Thi 22:18

54 nt: Người đàn bà (2:4; 4:21; 8:10; 20:13, 15)

55 Thi 69:21

56 Xuất 12:46; Dân 9:12; Thi 34:20

37 Lại có chỗ khác trong Kinh Thánh chép,

“Họ sẽ nhìn thấy người mình đã đâm.”⁵⁷

An Táng Chúa

(Mat 27:57-61; Mác 15:42-47; Lu 23:50-56)

38 Sau các việc ấy, Giô-sép người A-ri-ma-thê, một môn đồ thầm kín của Đức Chúa Jesus vì sợ người Do-thái, đến xin Phi-lát để lấy xác Đức Chúa Jesus đem chôn. Phi-lát chấp thuận. Vậy ông đến lấy xác Ngài và đem đi. **39** Ni-cô-đem, người trước kia đã đến gặp Đức Chúa Jesus trong ban đêm, cũng đến và mang theo khoảng một trăm cân mộc dục trộn với trầm hương. **40** Họ lấy thi hài Đức Chúa Jesus, dùng vải gai mịn và thuốc thơm bó xác Ngài lại, theo tục khâm liệm của người Do-thái. **41** Vả, gần chỗ Ngài chịu đóng đinh có một cái vườn, trong vườn ấy có một hang mộ còn mới, chưa chôn ai. **42** Vì hôm đó là ngày Chuẩn Bị của người Do-thái và ngôi mộ lại ở gần, nên họ chôn Đức Chúa Jesus trong đó.

20

Ngôi Mộ Trống

(Mat 28:1-8; Mác 16:1-8; Lu 24:1-10)

1 Ngày thứ nhất trong tuần, Ma-ry Mạc-đa-len đến thăm mộ rất sớm, lúc trời vẫn còn mờ mờ tối; bà thấy tảng đá chặn cửa mộ đã bị dời đi. **2** Do đó bà chạy đến gặp Si-môn Phi-rơ và môn đồ kia, người được Đức Chúa Jesus thương mến, và nói với họ, “Người ta đã đem Chúa ra khỏi mộ, và chúng tôi không biết họ đặt Ngài ở đâu.”

3 Vậy Phi-rơ và môn đồ ấy đi ra, và họ đi đến mộ. **4** Cả hai cùng chạy, nhưng môn đồ ấy chạy nhanh hơn Phi-rơ và đến mộ trước. **5** Môn đồ ấy cúi xuống, nhìn vào trong, và thấy cuộn vải liệm nằm đó, nhưng không bước vào.

6 Si-môn Phi-rơ theo đến nơi, ông bước vào trong mộ và thấy cuộn vải liệm nằm đó, **7** còn vải quấn đầu Ngài không nằm chung với cuộn vải liệm, nhưng vẫn còn cuộn lại và ở riêng một nơi. **8** Môn đồ ấy, người chạy đến trước, cũng bước theo vào trong mộ, và khi thấy như thế thì tin. **9** Số là lúc đó họ chưa hiểu Kinh Thánh dạy rằng Ngài phải từ cõi chết sống lại.⁵⁸

10 Sau đó hai môn đồ bước ra và trở về nhà.

Chúa Hiện Ra cho Ma-ry Mạc-đa-len

(Mat 28:9-10; Mác 16:9-11)

---

⁵⁷ Xêc 12:10

⁵⁸ Lu 24:46; Thi 16:9-11; Ê-sai 53:10-11

11 Tuy nhiên Ma-ry cứ đứng khóc bên ngoài cửa mộ. Bà vừa khóc, vừa cúi xuống, nhìn vào trong mộ. **12** Bà thấy hai vị thiên sứ y phục trắng xóa đang ngồi ở chỗ xác Đức Chúa Jesus đã nằm, một vị ngồi ở đàng đầu, và một vị ngồi ở đàng chân. **13** Họ hỏi bà, “Này bà,⁵⁹ tại sao bà khóc?”

Bà trả lời họ, “Bởi vì người ta đã đem Chúa của tôi đi, và tôi không biết họ để Ngài ở đâu.” **14** Khi nói xong, bà quay lại và thấy Đức Chúa Jesus đứng đó, nhưng bà không biết đó là Đức Chúa Jesus.

15 Đức Chúa Jesus nói với bà, “**Này bà, tại sao bà khóc? Bà tìm ai?**”

Tưởng Ngài là người làm vườn, bà nói với Ngài, “Thưa ông, nếu ông đã đem Ngài đi, xin nói cho tôi biết ông đã để Ngài ở đâu, để tôi sẽ đến đem Ngài đi.”

16 Đức Chúa Jesus nói với bà, “**Ma-ry!**”

Bà quay hẳn người lại và nói với Ngài, “Ra-bu-ni!”⁶⁰ nghĩa là ‘Thầy!’

17 Đức Chúa Jesus bảo bà, “**Đừng đụng vào Ta,⁶¹ vì Ta chưa lên cùng Cha, nhưng hãy đi gặp các anh em Ta và nói cho họ biết rằng Ta phải lên cùng Cha Ta và Cha các ngươi, cùng Đức Chúa Trời của Ta và Đức Chúa Trời của các ngươi.**”

18 Ma-ry Mạc-đa-len đi và loan báo với các môn đồ, “Tôi đã gặp Chúa,” và kể lại những lời Ngài đã nói với bà.

Chúa Hiện Ra cho Các Môn Đồ

(Mat 28:16-20; Mác 16:14-18; Lu 24:36-49)

19 Chiều tối hôm đó, ngày thứ nhất trong tuần, các cửa nơi các môn đồ đang ở đều đóng chặt, vì sợ người Do-thái, Đức Chúa Jesus đến, đứng chính giữa họ, và nói, “**Bình an cho các ngươi!**”

20 Nói xong Ngài đưa hai tay và hông Ngài cho họ xem. Các môn đồ mừng rỡ vô cùng khi thấy Chúa. **21** Đức Chúa Jesus lại nói với họ, “**Bình an cho các ngươi! Như Cha đã sai Ta, Ta cũng sai các ngươi.**”

22 Nói xong Ngài hà hơi trên họ và phán với họ, “**Hãy nhận lãnh Đức Thánh Linh. 23 Nếu các ngươi tha tội ai, tội người ấy được tha. Nếu các ngươi cầm tội ai, tội của người ấy bị cầm lại.**”

Chúa và Thô-ma

---

59 nt: người đàn bà (2:4; 4:21; 8:10; 19:26; 20:15) [tương tự trong câu 15]

60 “Ra-bu-ni” là tiếng A-ram

61 ctd: Đừng ôm lấy Ta

24 Nhưng Tô-ma cũng gọi là Đi-đim,⁶² một trong nhóm mười hai môn đồ, không có mặt với họ lúc Đức Chúa Jesus hiện đến. **25** Vì vậy khi các môn đồ nói với ông, “Chúng tôi đã thấy Chúa,” ông trả lời họ, “Nếu tôi không thấy dấu đinh trong hai bàn tay Ngài, nếu tôi không đặt ngón tay tôi vào chỗ có dấu đinh, và đặt bàn tay tôi vào hông Ngài, tôi sẽ không tin.”

26 Tám ngày sau, các môn đồ lại họp nhau trong nhà, Tô-ma cũng có mặt với họ. Khi các cửa đang đóng, Đức Chúa Jesus hiện đến, đứng chính giữa họ, và phán, “**Bình an cho các ngươi!**” **27** Đoạn Ngài nói với Tô-ma, “**Hãy để ngón tay ngươi vào đây và hãy xem hai bàn tay Ta, cũng hãy đưa bàn tay ngươi ra và đặt vào hông Ta. Đừng vô tín, nhưng hãy tin.**”

28 Tô-ma trả lời và nói với Ngài, “Lạy Chúa của con và Đức Chúa Trời của con!”

29 Đức Chúa Jesus nói với ông, “**Vì ngươi đã thấy Ta, nên ngươi tin. Phước cho những người chẳng hề thấy mà tin!**”

Mục Đích của Sách

30 Đức Chúa Jesus đã làm nhiều phép lạ khác trước mặt các môn đồ Ngài nhưng không được chép trong sách này. **31** Nhưng những việc này được chép ra để các người tin rằng Đức Chúa Jesus chính là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời, và để khi tin các người có sự sống trong danh Ngài.

21

Chúa Hiện Ra cho Bảy Môn Đồ

1 Sau các việc đó Đức Chúa Jesus lại hiện ra cho các môn đồ Ngài tại bờ biển Ti-bê-ri-át. Việc Ngài hiện ra như thế này:

2 Si-môn Phi-rơ, Tô-ma cũng gọi là Con Sinh Đôi, Na-tha-na-ên quê ở Ca-na miền Ga-li-lê, các con trai của Xê-bê-đê, và hai môn đồ khác họp với nhau.

3 Si-môn Phi-rơ nói với họ, “Tôi đi đánh cá.”

Họ nói với ông, “Chúng tôi cũng đi với anh.”

Họ đi ra và xuống thuyền, nhưng suốt đêm đó họ chẳng bắt được gì.

4 Hừng đông đến, Đức Chúa Jesus đứng trên bờ, nhưng các môn đồ không biết đó là Đức Chúa Jesus. **5** Đức Chúa Jesus nói với họ, “**Hỡi các con, các con có gì để ăn không?**”

---

⁶² Đi-đim nghĩa là “Con Sinh Đôi”

Họ trả lời Ngài, “Không.”

6 Ngài bảo họ, “**Hãy thả lưới xuống bên phải thuyền, các con sẽ bắt được.**” Vậy họ thả lưới xuống, rồi không thể kéo lên, vì có quá nhiều cá.

7 Môn đồ được Đức Chúa Jesus thương yêu nói với Phi-rơ, “**Ấy là Chúa.**” Vừa nghe nói, “**Ấy là Chúa,**” Phi-rơ liền lấy áo choàng khoác lên mình, vì lúc đó ông đang ở trần, rồi nhảy xuống nước. **8** Các môn đồ khác đem một thuyền nhỏ đến phụ kéo một mẻ lưới đầy cá, vì họ không cách bờ bao xa, chỉ khoảng một trăm mét.⁶³

9 Khi lên bờ họ thấy đã có than đang cháy hực, với cá đang nướng ở trên, và có bánh nữa. **10** Đức Chúa Jesus nói với họ, “**Hãy đem ít cá các người mới bắt được lại đây.**”

11 Vậy Si-môn Phi-rơ lên thuyền, và kéo lưới vào bờ, đầy một trăm năm mươi ba con cá lớn, và dù nhiều cá dường ấy, lưới vẫn không rách.

12 Đức Chúa Jesus nói với họ, “**Hãy lại ăn điếm tâm.**” Bấy giờ không môn đồ nào dám hỏi Ngài, “**Ngài là ai?**” Vì họ đều biết rằng ấy là Chúa.

13 Đức Chúa Jesus đến, lấy bánh, và trao cho họ, rồi Ngài cũng lấy cá và làm như vậy. **14** Đây là lần thứ ba Đức Chúa Jesus hiện ra cho các môn đồ Ngài sau khi Ngài từ cõi chết sống lại.

Chúa và Phi-rơ

15 Sau khi họ ăn xong, Đức Chúa Jesus nói với Si-môn Phi-rơ, “**Hỡi Si-môn con Giăng, người yêu thương Ta hơn những người này⁶⁴ chẳng?**”

Ông đáp, “**Lạy Chúa, Ngài biết rằng con yêu mến Ngài.**”

Ngài phán với ông, “**Hãy cho những chiên thơ Ta ăn.**”

16 Ngài lại nói với ông lần thứ hai, “**Hỡi Si-môn con Giăng, người yêu thương Ta chẳng?**”

Ông đáp, “**Lạy Chúa, Ngài biết rằng con yêu mến Ngài.**”

Ngài phán với ông, “**Hãy chăn chiên Ta.**”

17 Ngài lại nói với ông lần thứ ba, “**Hỡi Si-môn con Giăng, người yêu mến Ta chẳng?**”

---

⁶³ nt: 200 cubits

⁶⁴ Trong nguyên tác không xác định rõ. “Tôútôn” có thể là những người đang ở đó, hay cũng có thể là ghe thuyền với những đồ nghề đánh cá, và những con cá mới bắt được.

Phi-rơ cảm thấy tự ái bị tổn thương vì Ngài hỏi ông đến lần thứ ba rằng, “**Người yêu mến Ta chăng?**” Ông thưa với Ngài, “Lạy Chúa, Ngài biết hết mọi sự. Ngài biết rằng con yêu mến Ngài.”

Đức Chúa Jesus nói với ông, “**Hãy cho chiêm Ta ăn. 18 Quả thật, quả thật, Ta nói với người, khi người còn trẻ, người tự thất lưng cho mình và muốn đi đâu thì đi; nhưng khi người già, người sẽ đưa tay ra, người khác sẽ thất lưng cho người và dẫn người đến nơi người không muốn tới.**”

19 Ngài phán như vậy để chỉ về Phi-rơ sẽ chết cách nào, hầu làm vinh hiển Đức Chúa Trời. Sau khi nói như vậy xong, Ngài bảo Phi-rơ, “**Hãy theo Ta.**”

Chúa và Môn Đồ Ngài Thương

20 Phi-rơ quay lại và thấy môn đồ Ngài yêu thương đi theo; ấy là người trong bữa ăn tối đã nghiêng đầu qua trước ngực Ngài và hỏi, “Lạy Chúa, ai là kẻ sẽ phản Ngài?”

21 Phi-rơ thấy môn đồ ấy, ông hỏi Đức Chúa Jesus, “Lạy Chúa, còn người này thì sao?”

22 Đức Chúa Jesus đáp, “**Nếu Ta muốn người ấy cứ sống cho đến khi Ta đến thì can hệ gì đến người? Phần người, hãy theo Ta.**”

23 Lời ấy được đồn giũa vòng anh chị em⁶⁵ rằng môn đồ ấy sẽ không chết. Tuy nhiên Đức Chúa Jesus không nói rằng người ấy sẽ không chết, nhưng Ngài chỉ nói, “**Nếu Ta muốn người ấy cứ sống cho đến khi Ta đến thì can hệ gì đến người.**”

24 Đây chính là môn đồ đã làm chứng về những việc này và đã viết những điều này. Chúng ta biết rằng lời chứng của người ấy là thật.

25 Còn nhiều điều khác mà Đức Chúa Jesus đã làm; ví bằng người ta phải viết hết từng việc một, thì tôi thiết tưởng cả thế gian cũng không thể chứa hết các sách được viết ra.

---

65 nt: anh em